

ΓΚΑΟΥΡ ΤΑΡΖΑΝ

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ
ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ
ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩ-
ΔΗΣ «Κ — Θ»

Νέα 'Υόρκη.

'Η μεγαλού-
πολη του Νέου

Κοσμου, είναι ανάστατη! Μέ-
ρες τώρα, συμβαίνουν εκεί,
τρομερά κι' ανεξήγητα πράγ-
ματα.

Μυστηριώδη έγκλήματα και
δολοφονίες! 'Ανατιναξείς 'Εκ-
κλησιών κι' έργοσιαισίων! 'Εκ-
τροχιάσεις 'Αμαξοστοιχιών. Πυρ-
καϊές μεγάλων άμφολλοίων! 'Ε-
ξαφανίσεις ωιαίων γυναικών...

'Η 'Αστυνομία της Νέας
'Υόρκης είναι ανάστατη. Βρί-

Πρωτότυπο κείμενο
ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

σκεται μέρα νύ-
χτα σ' επιφυλα-
κή. Όμως όλες
οί έρευνες χωρίς
αποτελεσμα... 'Ο

δράστης των έγκλημάτων αυτών,
μένει πάντοτε άγνωστος! Μυ-
στηριώδης! 'Ασύλλητος! Κα-
νένας δεν είναι δυνατόν, ούτε
νά τον φανταστεί καν!

Τό μόνο που ξέρει, τόσο ή
'Αστυνομία, όσο κι' ολόκληρος ο
πληθυσμός, είναι τά στοιχεία
ταυτότητος π' αφήρει βίαια ά-
πό κάθε φριχτό κι' αποτροπαιο
έγκλημά του.

Είναι δυό μονάχα γράμματα:

Τὰ ψηφία Κ καὶ Θ.

Ὁ ἀγνωστος κακοῦργος καταφέρει νὰ ἐπιρροαίῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ραδιοφωνικοὺς Σταθμοὺς τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τώρα τελευταῖα ἔχει ἀποθραυσθῆ. Προειδοποιεῖ τὴν Ἀστυνομία τρεῖς ὥρες πρὶν, ἀπὸ κάθε ἐγκλημα πού πρόκειται νὰ διαπράξει.

Αὐτὴ τῇ στιγμῇ οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀκοῦνε στὰ ραδιοφώνά τους, τὴ μυστηριώδη φωνὴ τοῦ ἀσύλληπτου ἐγκληματία. Ἡ ὥρα εἶναι ἑννέα τὸ βράδυ :

— Ἐμπρός, ἐμπρός !.. Τὰ μεσάνυχτα ἀκριβῶς. θὰ τινάξω στὸν αέρα, τὸν οὐρανοξύστη τοῦ Χάουφτον. Παρακολῶ τὴν Ἀστυνομία νὰ λάβει τὰ μέτρα της. Εἶναι κρίμα καὶ καταστραφεῖ ἓνα τόσο μεγάλο καὶ ὠραῖο κτίριο !.. Κάπα — Θῆτα.

Πάνω ἀπὸ χίλιοι ἀστυνομικοὶ ζώνουν ἀπέσπας τὸν Οὐρανοξύστη. Κλείνουν ὅλους τοὺς δρόμους πού βγαίνουν σ' αὐτόν.

Οἱ ἀμέτρητοι ἔνοικοι, καὶ αὐτὸ ἀκόμα τὸ προσωπικό, ὑποχρεώνονται νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ κτίριο.

Μέσα σὲ μιὰ ὥρα ὁ Οὐρανοξύστης τοῦ Χάουφτον εἶναι ἐντελῶς ἀδειας.

Στ' ἀτέραντα ὑπόγειά του, στοὺς ἑκατὸ ὁρόφους, στὰ διαμερίσματα, στὰ δωμάτια, στὶς ἀποθήκες καὶ σὲ κάθε ἀνοιχτὸ ἢ κλειστὸ χῶρο, γίνεται σχολαστικὴ ἐρευνα. Ψυχὴ ζωντανή, δὲν βρίσκεται μέσα.

Ἡ Ἀστυνομία δὲν μποροῦσε νὰ πάρει καλύτερα μέτρα...

Κι' ὅμως !.. Στὶς δώδεκα τὰ

μεσάνυχτα ἀκριβῶς, τρομακτικὴ ἐκρηξὴ συνταράζει τὴ Νέα Ὑόρκη. Ὁ θεόρατος οὐρανοξύστης τοῦ Χάουφτον τινάζεται στὸν αέρα !..

Σὲ λίγες στιγμές, ἀπ' ὅλα τὰ ραδιοφώνια, ἀκούγεται πάλι ἡ γνώριμη φωνὴ τοῦ ἀγνωστοῦ κακοῦργου :

— « Ἡ Ἀστυνομία ἀπέτυχε καὶ αὐτὴ τῇ φορᾷ. Τὸ καλύτερο πού ἔχει νὰ κάνει, εἶναι νὰ παραδεχτεῖ τὴν ἀνικανότητά της. Νὰ διαλυθεῖ.

Κανένας ποτὲ δὲν θὰ μπορέσει νὰ με συλλάβει. Κάπα-Θῆτα ! »

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωτὶ οἱ ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης, δὲν γραφουν παρὰ μὴνᾶ γιὰ τὴ νυκτερινὴ ἀνατίναξη ὅμως ἀνάμεσα στὶς τόσες περιγραφὰς τοῦ φοβεροῦ γεγονότος, ξεχωρίζει, μέσα σὲ πλαίσιο, μιὰ καταπληκτικὴ εἰδηση :

« Ὁ βαθύπλοτος Τραπεζίτης κ. Χάουφσον, ἰδιοκτήτης τοῦ ἀνατιναχθέντος Οὐρανοξύστου, προσφέρει ἀμοιβὴν 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος θὰ συλλοβεῖ τὸν ἀγνωστον ἐγκληματίαν, ἢ θὰ παύσῃ πληροφορίᾳ βάσει τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύλληψις του. »

Λίγες ὥρες μετὰ, ἀπ' τὰ μεσάνυχτα τῶν ραδιοφώνων, ξανακούγεται ἡ φωνὴ τοῦ κακοῦργου :

— « Εὐχαριστῶ τὸν ἀξιότιμο τραπεζίτη κ. Χάουφσον γιὰ τὴ μεγάλη γενναιοδωρία του. Τὸν παρακαλῶ νὰ μὴ κάνει τὴν τιμὴ νὰ με δεχτεῖ στὶς τρεῖς μετὰ τὸ μεσημέρι, ἀκριβῶς. Θὰ εἶδῃ νὰ τὸν δολοφονήσω ! »

Προσθέτει ακόμα πὸ εἰρωνικά:
— Παρακαλῶ τὴν Ἀστυνομία
νὰ μὴ ἐνοχληθεῖ. Ὁ γενναί-
δωρος Τραπεζίτης δὲν πρόκει-
ται νὰ ζήσει οὔτε ἓνα λεπτό,
πέραν τῆς τρίτης ἀπογευμα-
τινῆς.

Εἶναι ἀδύνατο νὰ περιγραφεῖ
ἡ σύγκριση κι' ὁ πανικός πού ἐπι-
κρατεῖ ἀμέσως στὴν Ἀστυνομία
καὶ σ' ὀλόκληρη τὴ Νέα Ὑόρκη!

Ὅλοι τάχουν χάσει. Κανένας
δὲν παίρνει τὴν εὐθὺν ν' ἀπο-
φασίσει. Νὰ πεῖ τί νὰ κάνουν
γὰρ ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν και-
καινούρια τραγικὴ περιπέτεια...

Ὁ Λιευθυντὴς τῆς Ἀστυνο-
μίας κάνει συμβούλιο μὲ τὰ με-
γαλύτερα λαγωνικά. Παίρνουν
μέρος σὲ συμβούλιο αὐτὸ κι' οἱ
πὸ διάσημοι Ντέτεκτιβς τῆς
Νέας Ὑόρκης.

Ἐξετάζονται ὅλα τὰ μέτρα πού
θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ προσταθε-
ρουν κι' ἐξασφαλίσουν τὸ Χάου-
φτον ἀπὸ τὴν ἐπίθεση τοῦ μυ-
σηριώδους ἀγνώστου...

ΛΑΔΕΣΠΟΤΗ ΣΦΑΙΡΑ

Ὁ βαθύπλοτος Τραπεζίτης
βρίσκεται συντηχῶς σὲ τηλεφω-
νικὴ ἐταφὴ μαζί τους.

Τέλος παίρνουν κάποια ἀπό-
φαση: Στις τρεῖς ἀκριβῶς ὁ κ.
Χάουφτον θὰ βρίζεται σὲ μιὰ
ἀπ' τὶς τεράστιες αἰθούσες τοῦ
Ἀστυνομικοῦ Μεγάρου. Ἀνάμε-
σα σὲ πέντε ἑκατοντάδες Ἀστυ-
νομικούς... Ποιὸς δολοφόνος θὰ
μπορῇ νὰ ῥιασπάσει τέτοιον
χαλνῆδικο κλοιό

Ὁ κ. Χάουφτον ὅμως δὲν συμ-
φωνεῖ καθόλου μὲ τὴ γνώμη αὐ-
τῇ. Τοὺς ἐξηγεῖ ἀπὸ τὸ τηλέ-
φωνο:

— Ὁχι. Ἀν νομίζω πὼς θὰ
εἶμαι ἀπόλυτα ἀσφαλισμένος ἀ-
νάμεσα σὲ τόσους Ἀστυνομι-
κούς. Μπορεῖ ὁ δολοφόνος νὰ
εἶναι ἓνας ἀπ' αὐτούς...

Ἡ ἀπάντηση τοῦ βαθύπλου-
του μεγαλοτραπεζίτη εἶναι προσ-
βλητικὴ γιὰ τὴν Ἀστυνομία.
Ποιὸς ὅμως τολμάει νὰ μιλήσει
σ' ἓναν τέτοιον παντοδύναμο
δικτάτορα τοῦ Πλούτου...

Τὸ συμβούλιο τῶν Ἀστυνομι-
κῶν καὶ Ντέτεκτιβς, βγάζει τώ-
ρα ἄλλη ἀπόφαση:

Ὁ κ. Χάουφτον θὰ κλειστεῖ
σ' ἓνα ἀπ' τὰ τρομερὰ σὲ ἀσφά-
λεια καὶ θωρακισμένα θησαυρο-
φυλάκεια τῆς μεγάλης Ἀμερικανι-
κῆς Τραπεζῆς. Ἐξω ἀπ' αὐτά,
θὰ φρουροῦν πάλι ἑκατοντάδες
ἀστυνομικοί.

Ὁ Τραπεζίτης καὶ πόλι δὲν
συμφωνεῖ:

— Ὁχι, κύριοι! Κι' αὐτὴ ἡ
δεύτερη πρότασή σας, δὲν μὲ ἐ-
ξασφαλίζει. Ὁ ἄγνωστος ἐγκλη-
ματίας εἶναι παντοδύναμος. Πι-
θανὸν νὰ τινάξει στὸν ἀέρα ὀ-
λόκληρη τὴν Ἀμερικανικὴ Τρά-
πεζα. Μαζὶ μὲ τὸ θησαυροφυ-
λάκειο πού ζητᾶτε νὰ μὲ κλεί-
σετε...

Τέλος, ὁ ἴδιος βρίσκει τὸν
τρόπο πού θὰ μπορέσει νὰ ἐξα-
σφαλίσει, ἐκατὸ τὰ ἐκατὸ, τὴ
ζωὴ του.

— Στις 2, 39' μετὰ τὸ μεσημέ-
ρι, θ' ἀπογειωθῶ μὲ τ' ἀεροπλά-
νο μου. Φτισὰ θὰ τὸ ὀδηγῶ ὁ
ἴδιος. Ἐστὶς τρεῖς ἀκριβῶς
πού πρόκειται νὰ δολοφονηθῶ,
θὰ βρίσκομαι σὲ ὕψος δέκα χι-
λιομέτρων ἀπ' τὴ Γῆ... Νομίζω,
κύριοι, πὼς δὲν ὑπάρχει μεγα-

λείτερη καὶ καλύτερη ἐξασφάλιση τῆς ζωῆς μου !

Οἱ Ἀστυνομικοὶ συμφωνοῦν μ' ἐνθουσιασμό :

— Μάλιστα μίστερ Χάουφτον. Συγχαρητήρια ! Ἡ ἰδέα σας εἶναι ὑπέροχη ! Καταπληκτικὴ !

Στίς 2, 30' ἀμέτρητα αὐτοκίνητα τῆς Ἀστυνομίας, ἔχουν συγκεντρωθεῖ στὸ μεγάλο Ἀεροδρόμιο τῆς Νέας Ὑόρκης.

Στὸ ἰδιωτικὸ μικρὸ ἀεροπλάνο τοῦ βαθύτλουτου τραπεζίτη, γίνεται σχολαστικὴ πάλι ἐρευνα καὶ δοκιμὴ. Κανένα ἄνθρωπος καὶ τίποτα τὸ ὑποπτό δὲν βρίσκεται μέσα. Τὰ μοτέρ, οἱ συσκευὲς καὶ ὅλα τ' ἄλλα ὄργανα τοῦ ἀεροκράφους λειτουργοῦν θαυμάσια. Τ' ἀεροπλάνο ἄλλως τε, εἶναι σχεδὸν καινούριο. Ζήτημα ἂν ὀ κ. Χάουφτον, τὸ μεταχειρίζεται λίγες βδομάδες...

Κάποτε τελειώνουν οἱ διατυπώσεις τῶν ἀστυνομικῶν δίνουν στὸν Πολυεκατομμυριοῦχο καὶ ἔνα περίστροφο Γκόλτς. Ὁ Τραπεζίτης ἐπιβιβάζεται ἐντελῶς μονάχος. Κλείνει τὴν πόρτα. Βάζει σὲ κίνηση τὰ μοτέρ. Οἱ δύο ἔλικες στριφογυρίζουν δαιμονισμένα...

Οἱ λασιχίνιες ρόδες τοῦ ἀεροπλάνου γλυστράνε ἀνάλαφρα στὸν ἀσφαλτοστρωμένο διάδρομο...

Οἱ Ἀστυνομικοὶ τὸ παρακολουθοῦν μ' ἀνήσυχια μάτι...

Τὴν ἴδια στιγμή, τρομαχτικὸς πυροβολισμὸς ἀντηχεῖ ! Ἡ σφαῖρα σπάζει τὸ κρύσταλλο τῆς καμπίνης τοῦ πιλότου.

Ὅλοι γυρίζουν σαστισμένοι. Ὁ ἕνας κυτᾶζει τὸν ἄλλον.

Ψάχνουν νὰ βροῦν ποιὸς πυροβόλησε...

Ταυτόχρονα, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας βγάζει πονεμένο βουγγητό :

— Ὡωωωωχ !..

Σωριάζεται κατὼ νεκρός.

Τὶ παράξενο ὁμῶς !. Τὸ ἀεροπλάνο ἀπογειώνεται ὁμαλά... Ἀρχίζει ν' ἀνυψώνεται... Σὲ λίγο δὲν φαίνεται παρὰ σὰν ἓνα μικρὸ μαῦρο σ' ἴγμα, στὸ θόλο τοῦ ἀπέραντου οὐρανοῦ...

Ἀφάνιστη σύγχυση καὶ πανικός ἀρχίζει πάλι.

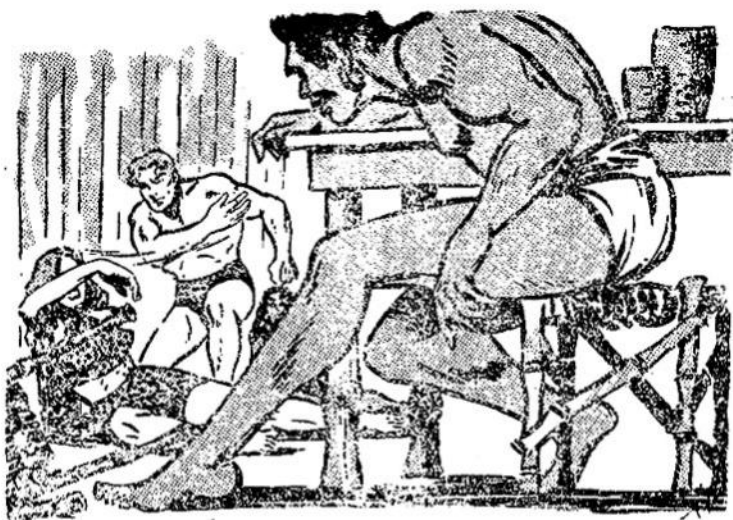
Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβει πῶς ἔχει συμβεῖ τὸ κακό. Ἡ σφαῖρα τοῦ Ἀγνώστου ἐσπασε τὸ κρύσταλλο τοῦ Ἀεροπλάνου. Κι' ὁμῶς σκότωσε κάποιον ποὺ βοισκόταν ἔξω ἀπ' αὐτό...

Τὸ πτώμα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐξετάζεται ἀπ' τοὺς ἱατροδικαστές. Ἡ σφαῖρα ποὺ τὸν ἔχει χτυπήσει στὴν καρδιά εἶναι ἀπὸ περίστροφο Γκόλτς. Ἰδιο μ' ἐκεῖνο ποὺ οἱ Ἀστυνομικοὶ, λίγο πρὶν ξεκινήσει, ἔδωσαν στὸν κ. Χάουφτον.

Ἄρα ὁ πυροβολισμὸς πρέπει νὰ εἶχε πέσει ἀπὸ τ' ἀεροπλάνο. Καὶ φυσικά, μόνον ὁ Τραπεζίτης μποροῦρε νὰ πυροβολήσει...

Τ' αὐτῶματα τηλέφωνα τοῦ Ἀεροδρομίου, μπαίνουν σὲ λειτουργία. Οἱ τηλεφωνητὲς ξελαργυγιάζονται :

— Ἐμπρός, ἐμπρός !.. Κύριε Χάουφτον δώστε μας εἰδήσεις σας.. Λίγο πρὶν ἀπγειωθείτε, μιὰ σφαῖρα βγήκε ἀπ' τ' ἀεροπλάνο ποὺ ἐπιβαίνετε. Βρῆκε τὸ Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας στὴν καρδιά. Τὸν ἀφῆσε στὸν τόπο !.. Ἐμπρός, ἐμπρός !.. Κύριε Χά-

‘Ο Ταρζάν έχει γίνει θεριό ανήμερο. Χτυπάει με δύναμη και λύσσα την πανώρια συντρόφιστά του.

ουφτον!.. ‘Απαντήστε μας τι συμβαίνει...

Περίεργο ! ‘Ο πιλότος τραπεζίτης δὲν ἀποκρίνεται ‘Ο πομπὸς τοῦ ‘Ασυρμάτου τηλεφώνου του δὲν μταιίνει καθόλου σὲ λειτουργία.

‘Η σιωπή του εἶναι ἐκνευριστική...

Τέλος φτάνει ἡ τρίτη ἀπογευματινὴ. Εἶναι ἡ στιγμή πού ὁ μυστηριώδης ἐγκληματίας «Κάπα - Θήτα.» εἶχε δηλώσει πὼς θὰ δολοφονήσει τὸν πολυεκατομμυριοῦχο.

Τὸ μικρὸ ἰδιωτικὸ ἀεροπλάνο οὐ Χιουρσον βρῆκεται τῶρα ἐ ὕψος δέκα χιλιάδων μέτρων

ἀπ’ τὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς...

Τὰ λεπτὰ περνᾶνε τῶνα μετὰ τ’ ἄλλο. Στὶς τρεῖς καὶ μισή, ὁ Τραπεζίτης ἀρχίζει νὰ κατεβυῖται. Σὲ λίγο τὸ ἀεροσκάφος του φτάνει πάνω ἀπ’ τ’ ἀεροδρόμιο. Προσγειώνεται ὁμαλά... Σταματάει...

Οἱ ‘Αστυνομικοί, τρελλοὶ ἀπὸ ἀνυπομονητία τρέχουν κοντά. Τὸ τριγυρίζουν ‘Ενας ἀξιωματικὸς ἀνοίγει τὴν πόρτα τῆς καμίνος τοῦ πιλότου. Λαίμαργες οἱ ματιεὶς ὅλων ξεχύνονται μέσα. ‘Ομως τὰ μάτια τους ἀνοίγουν διέπλματα ἀπ’ τὴν κατάπληξη.

Ξεφωνητὸ φρίκης βγαίνει ἀπ' τὰ στόματά τους :

— "Ααα !..

Σ Τ Η Χ Ω Ρ Α ΤΟΥ ΓΥΑΛΙΝΟΥ ΓΙΓΑΝΤΑ

Βρισκόμαστε πάλι στὴν ἀπεραντὴ κι' ἄγρια Ζούγκλα.

Εἶχαμε "δεῖ τὸν Ταρζάν, τὸν Γκαούρ, τὴν Ταταμπού, τὴ Τζέιν, τὴ Χουχού καὶ τὸν Ποκοπίκο, νὰ παρισέρονται ἀπ' τ' ὀρμητικό ρεῦμα κάποιου μεγάλου Ποταμοῦ.

"Ενας τρομερὸς γίγαντας, μὲ σῶμα διάφανο σάν γυαλί, πιάνει σκλάβες του τὶς δύο πανώριες γυναῖκες. Τὴ Τζέιν καὶ τὴν Ταταμπού.

Ζητάει νὰ τὶς κάνει δικές του συντροφίσσες. (*)

Ὁ Γκαούρ κι' ὁ Ταρζάν φτάνουν ἐκεῖ τὴν τελευταία στιγμή. Μαζί τους ὁ Ποκοπίκο κι' ἡ Χουχού.

Ὁ μελαφὸς "Ελληνας γίγαντας χύνεται σάν μανιασμένο λιοντάρι στὸν ἀπαίσιο Γίγαντα. Ζητάει νὰ τὸν κατασπαράξει. Νὰ λευτερώσει ἀπ' τὰ φαρμακερὰ νύχια του τὶς δύο σκλαβωμένες συντροφίσσες τους.

Ὁ Ταρζάν, δὲν τρέχει νὰ τὸν βοηθήσει, ὅπως θάπρεπε νὰ κάνει Μένει κρυμμένος πίσω ἀπὸ καὶ πιχνὰ χαμόκλαδα Παρακολουθεῖ ἀτάραχος τὴν τρομαχτική μονομαχία ποὺ γίνεται...

Γύρω ἀπ' τὸν Γκαούρ καὶ τὸ Γυάλινο Γίγαντα, ἔχουν μαζευτεῖ οἱ ἄγριοι γιγαντοσώομοι ἀραπάδες τῆς φυλῆς. Περιμένουν

(*) Βλέπε τεῦχος ἀρ. 37 Ὁ ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ.

μ' ἀγωνία τὴν ἔκβαση τοῦ ἀγώνα. Ἄν ὁ Ἀφέντης τοὺς νικηθεῖ, θὰ χυθοῦν νὰ σπαράξουν τ' ἀτρόμητο μελαψὸ παλικάρι !..

Ἀλήθεια... Ὁ Γυάλινος Γίγαντας ἀρχίζει γρήγορα νὰ τὰ βρίσκει σκοῦρα. Κινδυνεύει σοβαρά. Ὁ θρυλικὸς "Ελληνας δὲν ἀστετεύεται...

Καὶ νά : Ὁ "Αρχοντας τῆς Ζούγκλας βλέπει τὴ δύσκολη θέση ποὺ βρίσκεται ὁ ἀντίπαλος τοῦ φίλου του. Τὸ πρόσωπό του γίνεται ἀνήσυχο...

Σκύβει ξαφνικά κάτω Ἀρπάξει μιά μεγάλη μέτρα. Τρέχει ὕπουλα πίσω ἀπ' τὸν "μοιρο Ἑλληνα. Τὸν χτυπάει μὲ δύναμη στὸ κεφάλι. Τὸν σωριάζει κάτω ἀναίσθητο !

Γονατίζει ἀμέσως ταπεινὰ μπροστὰ στὸ Γυάλινο Γίγαντα. Τοῦ μιλάει μὲ μεγάλο σεβασμό :

— Οἱ δύο πανώριες σκλάβες σου εἶναι ἀδελφές μας. Ὁ Γκαούρ θέλησε νὰ σ' ἐμποδίσει νὰ τὶς παντρευτεῖς... Γι' αὐτὸ τὸν χτύπησα. Γι' αὐτὸ τὸν σκότωσα !.. Ἐγὼ εἶμαι περήφανος γιὰ τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ γίνεις γαμπρὸς μας !

Ὁ ἀπαίσιος Γίγαντας ἔχει σωθεῖ ἀπὶ βέβαιο θάνατο. Ἀγκαλιάζει τὸν Ταρζάν. Τὸν φιλάει μ' εὐγνωμοσύνη... Τὸν προσκαλεῖ στὸ μεγάλο χορτασμένο Παλάτι του Οἱ Ἀραπάδες σέρονουν καὶ τὶς δύο πανώριες σκλάβες.

Ὅσο γιὰ τὸν Γκαούρ, νομίζει πὼς εἶναι σκοτωμένος. Τὸν ἀφήνει ἐκεῖ νὰ χορτάσουν μὲ τὶς σάρκες του τὰ πεινασμένα ὄρνια...

Ὁ Ποκοπίκο κι' ἡ Χουχού μένουν κρυμμένοι γιὰ λίγο ἀκόμα

στὰ πυκνά χαμόκλωδα. Τώρα πού φεύγουν όλοι, βρίσκουν τήν εύκαιρία. Τρέχουν στ' άναίσθητο μελαψό παλάτι. Μὲ βότανα κι' άλλα γιατροσόφια καταφέρνουν νά τόν συνεφέρουν.

· Ὁ Ἰνάλινος Γίγαντας κι' ὁ Γαρζάν τρώνε και πίνουν τώρα στό χορταρένιο Παλάτι. Ἐχουν γίνεи φίλοι καρδιακοί. Καταστρώνουν σχέδια ουνεργασίας. Θέλουν νά κατακτήσουν όλες τίς Ζούγκλες. Νά τίς μοιραστούν. Νά εἶναι μονάχα αὐτοί οἱ δυό οἱ παντοδύναμοι Ἀρχοντες !..

Ἡ Τζέιν νοιώθει άγανάκτηση κι' άημία, γιά τή στάση τοῦ συντρόφου της. Τοῦ μιλάει άσχημα. Ἐκεῖνος τή χτυπαι βάνανσα.

Τέλος, μέ σπρωξίες και κλωτσιές πετάει κι' αὐτήν και τήν Ταταμποῦ στό πλαϊνό διαμέρισμα τοῦ χορταρένιου Παλατιοῦ.

Ὁ μεθυσμένος Γίγαντας παρακολουθεῖ τή σκηνή. Καγχάζει ἱκανοποιημένος γιά τή στάση τοῦ λευκοῦ φίλου και σωτήρα του.

Οἱ ὄρες περνάνε γρήγορα... Κοντεύουν πιά μισάνυχτα...

Ἐξω άπ' τήν εἴσοδου στέκουν άκίνητοι δυό γιγαντόσωμοι μαῦροι φρουροί... Ἐχουν άρχίσει, ὅπως εἶδαμε, νά νυστάζουν...

Ξαφνικά τά γλαφυμένα μάτια τους γουρλώνουν άπό τρόμο !.. Μέσα στό Παλάτι τοῦ Βασιλιά τους, ακούγεται βραχνό πονεμένο βόγγητό :

— Ὠωωωχχχ !..

ΤΟ ΚΥΝΟΓΗΤΟ
ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Οἱ γιγαντόσωμοι μαῦροι μένουν γιά λίγες στιγμές άκίνητοι.

Μαρμαρωμένοι. Ἀμέσως γυρίζουν. Κάνουν νά μποῦν στό Παλάτι. Νά δοῦν τί κακό ἔχει γίνει.

Ὅμως δέν προφταίνουν. Ταυτόχρονα σχεδόν, ὁ Ταρζάν βγαίνει σάν οἴφουντας άπ' τή μεγάλη εἴσοδο. Μὲ δυό τρομαχτικές γροθιές τοῦς σπριάζει κάτω άναίσθητους. Ἀμέσως ξαναμπαίνει στό Παλάτι.

Και νά : Γρήγορα πάλι ξαναβγαίνει Σέρνει ἔξω και τίς δυό γυναῖκες. Τή Τζέιν και τήν Ταταμποῦ.

Ὅλοι μαζί κάνουν νά φύγουν. Νά καθοῦν σάν φαντάσματα στό βαθύ σκοτάδι τῆς νύχτας.

Ἀλίμονο ! Ἐνας μαῦρος άπ' τά πλαϊνά χορταρένια καλύβια, ξυπνάει. Βάζει τίς φωνές, Ἀγέτητοι Ἀραπάδες ξεσηκώνονται. Βγαίνουν άλαφιασμένοι ἔξω. Ὅλοι μαζί κυνηγάνε τόν Ταρζάν και τίς δυό γυναῖκες.

Ἄλλοι μπαίνουν στό Παλάτι τοῦ Ἀρχηγοῦ τους. Τόν βρίσκουν άναίσθητο κάτω. Τό φριχτό πρόσωπό του καταματωμένο.

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας τοῦ ἔχει δώσει φοβερή θανάσιμη γροθιά.

Τώρα ὁ Ταρζάν ἔχει άλλάξει. Δέν χτυπάει πιά τοὺς ἔχθρους του μέ μαχαίρι. Αὐτό το σέρνει πάνω του μονάχα γιά τά θεριά...

Τό κυνηγητό συνεχίζεται. Οἱ Ἀραπάδες άπό στιγμή σε στιγμή ζυγώνουν τό λευκό γίγαντα...

Ὁ Ταρζάν νοιώθει τόν τρομερό κίνδυνο. Καθώς τρέχει, λέει στή Τζέιν και στήν Ταταμποῦ :

— Προχωρεῖστε μονάχες... Φροντίστε νά φτάσετε στό μέρος πού χτύπησα τόν Γκαούρ.

Ἔτσι καὶ γίνεται. Ταυτόχρονα ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας ἀλλάζει κατεύθυνση. Γυρίζει πρὸς τ' ἀριστερά. Βγάζει τρομερές κραυγές. Θέλει νὰ τὸν ἀκούσουν οἱ Ἀραπάδες. Νὰ ξεγελαστοῦν. Ν' ἀκολουθήσουν ἐκεῖνον. Γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ γυναῖκες νὰ ξεφύγουν. Νὰ σωθοῦν...

Αὐτὸ ἦτανε !.. Οἱ μαῦροι τρέχουν ξωπίσω στὸν Ταρζάν. Ἡ Ταταμπού κι' ἡ Τζέιν φεύγουν ἀνενόηχτες.

Λεύτερος τώρα ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας σκαρφιώνει σ' ἕνα θεόρατο δέντρο. Πηδαίει ἀπὸ κλαδὶ σὲ κλαδί...

Οἱ Ἀραπάδες κάνουν τὸ ἴδιο. Τὴν κυνηγάνε ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο... Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς παραπατᾶνε στὴ βιάση τους. Γκρεμοσακίζονται κάτω...

Ὅπως καὶ πάλι ὁ Ταρζάν ἐρχεται σὲ δύσκολη θέση. Οἱ κυνιβάλτοι γρήγορα τὸν κυκλώνουν. Ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή θὰ τὸν πιάσουν...

Εὐτυχῶς ! Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας, λίγο πρὶν πέρα, ἀντικρύζει κάτω ἀπ' τὰ πόδια του μιὰ μεγάλη γυαλιστερὴ ἐκταση. Καταλαβαίνει πὼς εἶναι λίμνη.

Μ' ἀπεγνωσμένη προσπάθεια πηδαίει στὰ δέντρα. Φτάνει πάνω ἀπ' τὴν ὄχθη τῆς.

Καὶ νὰ : Χωρὶς νὰ λογαριάσει τίποτα, κάνει τὸ πήδημα τοῦ θανάτου. Ἀπ' τὸ μεγάλο ὕψος ποὺ βρίσκεται, ἀφίνει τὸ κορμὶ του σὲ κενό. Γκρεμίζεται στὰ βαθεῖα νερά τῆς Λίμνης...

Οἱ ἀραπάδες τοῦ Γυάλινου Γίγαντα, ἐνθουσιάζονται. Ἀλαλάζουν ἀπὸ ἀγρία χαρά...

Ξέρουν πὼς ἡ λίμνη αὐτὴ εἶ-

ναι γεμάτη πεινασμένους κροκόδειλους. Γρήγορα μὲ τίς τεράστιες μασσέλες τους θὰ σχίσουν τὸ κορμὶ του. Θὰ τὸν μοιραστοῦν.

Κατεβαίνουν ἀμέσως ἀπ' τὰ θεόρατα δέντρα ποῦχουν σκαρφωλάσει... Κυκλώνουν τὴ Λίμνη. Περιμένουν τὸν Ταρζάν. Ἄν σωθεῖ ἀπ' τοὺς φριβερὲς κραυγές του, θὰ τὸν σπαράξουν ἐκεῖνοι !..

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας, ἀκόμη καὶ τώρα, μεσα στὰ νερά, βγάζει τίς φριβερὲς κραυγές του.

Καὶ νὰ : Τὸ πρῶτο θεριὸ παρουσιάζεται. Εἶναι ἕνας τεράστιος κροκόδειλος. Μ' ἀνοιχτές τίς τρομαχτικὲς μασσέλες του σχίζει τὰ μαυροπράσινα νερά. Ἐρχεται νὰ τὸν χάψει...

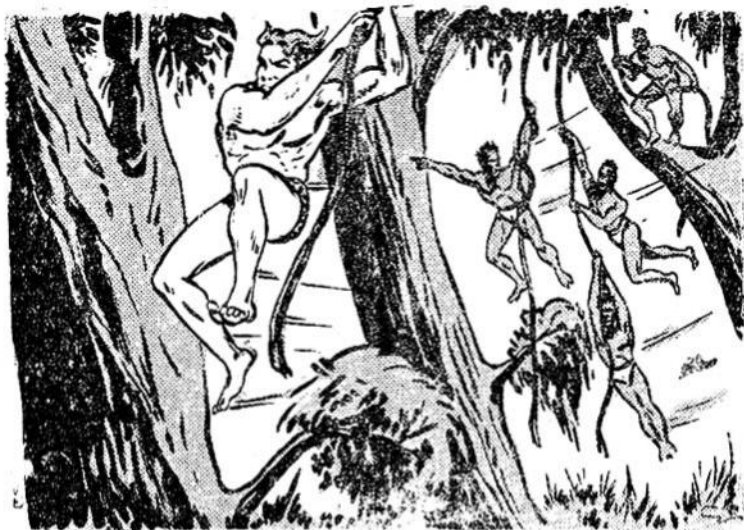
Ὁ Ταρζάν εἶναι ἀφθαστος στὴν πάλη μ' αὐτὰ τὰ θεριά !..

Σβέλτος κάνει μιὰ βουτιά. Ἐρχεται κάτω ἀπ' τὴ μαλακιά κοιλιά τοῦ φοβεροῦ ἐρπετοῦ. Τὴ σχίζει πέρα γιὰ πέρα μὲ τ' ἀστραφτερὸ μαχαίρι του. Ἀπαίσιο στρίγγλισμα βγαίνει ἀπ' τὸ λαρύγγι τοῦ θεριοῦ. Γιὰ λίγες στιγμὲς χτυπιεταί μανιασμένο. Σπαράζει. Τὰ νερά τῆς λίμνης ἀφρίζουν. Τινάζονται ψηλά...

Ὁ κροκόδειλος χάνει σιγά-σιγά ὅλο τὸ κορμὶ αἷμα του. Βουλιάζει βαρὺς σὲ βυθό.

Ὅμως τὸ κακὸ δὲν τελειώνει ἐδῶ. Ἡ φασαρία κι' ὁ σαματὰς ποὺ γίνεται, ξεσηκώνει κι' ὅλους τοὺς ἄλλους κροκόδειλους τῆς λίμνης. Σχίζουν τὰ νερά σὰν σαῖτες. Τρέχουν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ταρζάν.

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας βρίσκεται σὲ λίγο περικυκλωμένος.

Οἱ τρομεροὶ Ἀραπάδες τοῦ Γυάλινου Γίγαντα κυνηγᾶνε σὺν
δαίμονες τὸν Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας.

Γύρω στὴν ὄχθη, οἱ Ἀραπά-
δες τοῦ Γυάλινου Γίγαντα ἀλα-
λᾶζουν χαρούμενοι. Τὰ μάτια
τοὺς ξεχωρίζουν στὸ σκοτάδι
τὴν τραγικὴ θέσῃ τοῦ Ταρζάν.
Λίγες στιγμὲς ζωῆς μένουν ἀκό-
μα στὸν ἄνθρωπο πού τόλμισε
νὰ χτυπήσῃ τὸ βασιλιά τους.
Νοιώθουν ἀφάνταστη εὐχαρί-
στηση γι' αὐτό.

Ὅπως ὁ δοξασμένος Ταρζάν,
δὲν εἶναι ἀπὸ κείνους πού χά-
νονται τόσο εὐκόλῃ...

Τί θὰ κάνει ἄραγε; Οἱ κρο-
κόδειλοι πού τὸν τοιγερίζουν
τώρα, δὲν εἶναι οὔτε ἕνας, οὔτε
δύο... Ἀμέτοητοι ἀλίμονο!...
Ὅσους κι' ἂν σκοτώσῃ, δὲν
πρόκειται νὰ σωθεῖ. Κάποιος

ἀπ' ὅλους θὰ προλάβῃ νὰ τὸν
ἀρπάξῃ, στὶς μασσέλες του. Μὰ
οὔτε καὶ νὰ φύγῃ μπορεῖ πιά...

Κάνει ὅμως κάτι ἄλλο: Μὲ
δεύτερη γοήγορη βουτιά, ἔρχε-
ται κάτω ἀπ' τὸν πύθμενον κρο-
κόδειλο. Τὸν ἀγκυλιά-
ζει μὲ χεῖρα καὶ ποδάρια. Κολ-
λάει σὺν στρεῖδι στὴν κοιλία του.

Τὸ θεριὸ σπασταράει. Κάνει
ὅτι μπορεῖ γὰ νὰ τινάξῃ τὸν
Ταρζάν ἀπὸ πάνω του. Ἀναπο-
δογνύει. Χτυπιέται μὲ λύσσα
στὰ νερά. Κι' ὅμως τίποτα δὲν
καταφέρει. Ὁ λευκὸς γίγαν-
τας, τόσο καὶ πρὸς πολὺ σφίγγε-
ται πάνω του. Καμμιὰ δύναμη
δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸν ξεκολ-
λήσῃ...

ΣΑΤΑΝΙΚΟ ΚΟΛΠΟ !

Τ' ἄλλα γύρω ἔρπετά, βλέ-
πουν τὸ κακὸ ποὺ γίνεται. "Ο-
μως δὲν χύνονται ν' ἀρπάξουν
ἐκεῖνα στὰ δόντια τους τὸ
θῦμα...

Ὁ κροκόδειλος, ποὺ στὴν κοι-
λιά του βρίσκεται προσκολλημέ-
νος ὁ Ταρζάν, εἶναι ὁ πιὸ με-
γαλόσωμος ἀπ' ὅλους. Σίγουρα
κι' ὁ πιὸ δυνατός.. Διστάζουν
νὰ τὰ βάλουν μαζί του.

"Υστερα δὲν ἔχουν καταλάβει
τι ἀκριβῶς γίνεται. Θαρροῦν
πὼς ὁ κροκόδειλος ἔχει ἀρπά-
ξει τὸ λευκὸ ἄνθρωπο. Πὼς πα-
σχίζει τώρα νὰ τὸν καταβροχθί-
σει. Καὶ φυσικὰ φοβῶνται νὰ τ'
ἀρπάξουν τὴ μυτικιά ἀπ' τὸ
σιτόμαί..

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας
δὲν σταματᾷ ὡς ἐδῶ. Κάνει
καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα: Συγκρα-
τεῖται στὴν κοιλιά τοῦ θηριοῦ,
μοναχὰ μὲ τ' ἀριστερὸ χεῖρ καὶ
τὰ δυὸ πόδια...

Μὲ τὸ δεξιὸ τραβᾷ τὸ μαχαίρι
του. Γραντζουνάει ἐνοχλητικὰ
μ' αὐτὸ τὴν εὐασθητὴ κοιλιά
τοῦ τεράστιου ἔρπετοῦ.

Τὸ Τέρας παύει νὰ σπαράζει
καὶ νὰ χτυπιέται. Σχίζει μ' ἀ-
φάνταστη ταχύτητα τὰ νερά.
Φαντάζεται ἴσως, πὼς μὲ τὴ
φυγὴ θὰ γλυτώσει...

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας
κάνει τώρα κάτι πολὺ ἐξυπνο.
Κάτι σατανικὸ :

Κάθε φορὰ ποὺ ὁ κροκόδει-
λος παίρνει κατεύθυνση πρὸς
τὴν ὄχθη, παύει νὰ τοῦ τραπάει
τὴν κοιλιά μὲ τὸ μαχαίρι..

"Όταν πάλι προχωρεῖ πρὸς τὸ
ἐσωτερικὸ τῆς λίμνης, τὸν καρ-

φώνει μὲ δύναμη καὶ λύσσα !..

Τὸ θηριὸ πονάει ἀφάνταστα.
Διαγράφει κύκλους στὸ νερὸ ...
Λὲς καὶ κυνηγάει τὴν οὐρά του...

"Αν τώρα, τυχαία πάλι, πάρει
κατεύθυνση πρὸς τὴν ὄχθη, ὁ
Ταρζάν τραβᾷ ἀπ' τὴν κοιλιά
του τὸ μαχαίρι. Τὸν ἀφήνει ἡ-
συχο. "Αν πάλι γλυστράει πρὸς
τὸ ἐσωτερικὸ, δόσπου καὶ ξαναρ-
χίζει νὰ τὸν τραπᾷ...

"Ετσι, σιγά-σιγά, ὁ κροκόδει-
λος νοιώθει πὼς παύει νὰ πο-
νάει κάθε φορὰ ποὺ προχωρεῖ
πρὸς στὴν ὄχθη..

Καὶ νὰ: Σὲ λίγες στιγμὲς γυ-
γώνει στὴ στριά... Ὁ Ταρζάν
παραπέτα τὴν κατάλληλη στι-
γμὴ. Μ' ἓνα ὑπεράνθρωπο πῆ-
δημα βγαίνει ἔξω...

"Απ' τοὺς πεινασμένους κρο-
κόδειλους τῆς λίμνης, ἔχει γλυ-
τώσει τώρα. "Όμως οἱ ἄγριοι
Ἀραπάδες παραμυνεύουν. Τρέ-
χουν πάλι κατὰ πᾶνω του. Ὁ
Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας φωνά-
ζει ὅσο πιὸ δυνατὰ μπορεῖ. Ὁ
κίνδυνος κι' ἡ ἀπόγνωση τοῦ
χύνουν δώσει ἀφάνταστο κορυά-
γιο. Ἀδιαφορεῖ ἂν οὕτως εἶναι
ἓνας. "Αν οἱ ἀντίπαλοι εἶναι
πολλοί. Σὸν τυφλωμένο θηριὸ
χύνεται πανοὺ τους.. Ἀρχίζει
νὰ παλεύει μαζί τους. Νὰ χτυ-
πιέται μὲ λύσσα..

Αὐτὸ ποὺ κάνει εἶναι σωστὴ
αὐτοκτονία. Οἱ μαῖες γρήγορα
τὸν φέρνουν σὲ δύσκολη θέση.
Σὲ τραγικὴ!.. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν
γλυτώνει ἀπ' τὰ χεῖρά τους.

"Όμως ὁ Θεὸς τῆς Ζούγκλας
δὲν τὸν ἀφήνει νὰ χαθεῖ..

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ τρομοκρατικὴ
κραυγὴ τοῦ Γκαούρ σχίζει τὸ
σκοτάδι τῆς νύχτας... Ὁ ὑπέρο-

χος Ἑλληνας γίγαντας φτάνει ἀλαφρισμένος. Μαζί του κι' οἱ δυὸ πανώριες κι' ἀτρόμητες γυναῖκες : Ἡ Τζέιν κι' ἡ Ταταμπού. Τελευταῖοι, πίσω-πίσω, ἀκολουθοῦν ὁ Ποκοπίκο κι' ἡ Χουχού.

Ὁ Γκαούρ κι' οἱ γυναῖκες πέφτουν σάν τρεῖς κεραυνοὶ πάνω στοὺς μανιασμένους μαύρους. Οἱ γροθιές τοῦ μελαφοῦ παλικαριοῦ τοὺς σωριάζουν δυὸ - δυὸ κάτω... Μεγάλο κακὸ γίνεται...

Ὁ Ποκοπίκο στρυγγίζει μ' ἐνθουσιασμό :

— Ν' ἀγιάσουνε τὰ χεράκια σου, Γκαουράκο μου !.. Σκότωνα, ἀδερφέ μου, γιὰ νᾶχω νὰ ...σφάζω !..

Ἡ Χουχού βλέπει μὲ τρόμο καὶ φρίκη τὸ κακὸ ποὺ γίνεται. Φωνάζει παρακλητικά :

— Καλὲ δώστε τόπο στὴν ὀργή !.. Τίς ὁ λόγος νὰ τρώτε τὰ μουστάκια σας. Μὲ συγχωρεῖτε κι' ὅλας.

Ἡ Ταταμπού κι' ἡ Τζέιν κάνουν τάχα πὼς θὰ τοὺς χτυπήσουν μὲ τὰ μαχαίρια τους... Οἱ Ἀραπάδες ξαφνιάζονται. Τρομάζουν. Χάνουν τὸ κουράγιο τους.

Ἡ Ἀρχόντισσα τῆς Ζούγκλας τραβάει καὶ τὸ πιστόλι. Ρίχνει κάμποσες σφαῖρες στὰ πόδια τους...

Αὐτὸ ἦτανε ! Οἱ μαῦροι παθαίνουν τώρα πανικό. Τὸ βάζουν στὰ πόδια. Τρέχουν νὰ σώσουν τὰ τομάρια τους.

Ὁ Ποκοπίκο ξεθαρρεύει. Τραβάει τὴ χατζάρα. Δάνει νὰ τοὺς κυνηγήσει... Ὅμως συγκρατιέται. Σταματάει. Ρίχνει μιὰ ματιά σὲς τεράστιες γυμνές πατού-

σες του. Στρυγγίζει :

— Ἐχετε χάρη βρέ, ποὺ μὲ στενεύουνε τὰ λουστρίνια !.. Ἀλλοιῶς θὰ σὰς κανόνιζα καλὰ ἐγὼ !.. Ἀμέεε !

Οἱ δυὸ γίγαντες κι' οἱ συντροφισσές τους ἔχουν πιά σωθεῖ.

Ὁ Ταρζάν συμβουλεύει νὰ τρέξουν. Νὰ φύγουν ἀμέσως ἀπ' τὴν τρομερὴ αὐτὴ περιοχὴ. Ἀπ' τὸ Γυάλινο Γίγαντα εἶχε μάθει τὸ μονοπάτι ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρουν. Αὐτὸ ποὺ θὰ τοὺς ἐβγαζε στὴ δική τους Ζούγκλα.

Ἔτσι καὶ γίνεται.

Καθὼς προχωροῦν, οἱ δυὸ γυναῖκες ἐξηγοῦν στὸν Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας.

— Συναντηθήκαμε τυχαίᾳ μὲ τὸν Γκαούρ... Ἡ Χουχού κι' ὁ Ποκοπίκο τὸν εἶχαν συνφέρει ἀπ' τὸ φοβερὸ γνύπημα τοῦ κεφαλιοῦ του... Ὑστερα ἀκούσαμε τίς φωνές σου. Αὐτὲς μᾶς ἐδείξαν τὸ δρόμο νὰ φτάσουμε ὡς ἐδῶ... Νὰ σὲ βροῦμε..

Ὁ Γκαούρ ρωτᾷ τὸν Ταρζάν :

— Πέσ' μου, ἀδελφέ μου... Γιατί ὅταν πάλευα μὲ τὸ Γυάλινο Γίγαντα, ἤρθες κονρὰ πίσω μου ; Γιατί με χτύπησες μὲ τὴν πέτρα στὸ κεφάλι ;

Ὁ Ποκοπίκο πετάγεται :

— Γοῦστο μας ἦτανε !.. Ὡχ, ἀδερφέ ! Λογαριασπὸ θὰ σοῦ δώσουμε τώρα ;

Ὁ μελαψὸς γίγαντας δὲν τὸν προσέχει. Συνεχίζει μὲ παράπονο.

— Πέσ' μου λοιπόν... Γιατί μὲ χτύπησες Ταρζάν ; Ἀφοῦ εἶχες δεῖ πὼς λίγο ἀκόμα καὶ θάβγαίνα νικητὴς. Θὰ τὸν σώριζα ἀναίσθητο κάτω !..

‘Ο Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας χαμογελάει :

— Γι’ αὐτό πού λές, Γκαούρ. Ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶδα πὼς θάβ-
γαινες νικητής, ἔκανα αὐτό πού
ἔκανα. Ἐπρεπε νὰ προλάβω τὸ
μεγαλεῖτερο κακό !.. Δὲν εἶδες
τοὺς ἀμέτρητους Ἀραπάδες πού
οὐκ εἶχαν τριγυρίσει ; Ἄν τι-
κοῦσες τὸ Γυάλινο Γίγαντα ἦσουν
χαμένος ! Ὅλοι μαζί θάπεφταν
πάνω σου. Θὰ σ’ ἔκαναν χίλια
κομμάτια !.. Γι’ αὐτό σὲ χτύπη-
σα, ἀδελφέ μου. Γιὰ νὰ σὲ σώ-
σω ἀπὸ βέβαιο καὶ φοβερό θά-
νατο !..

Τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια τοῦ
Γκαούρ, βουρκώνουν. Ἀγκαλιά-
ζει τὸν Ταρζάν μ’ ἀγάπη καὶ
εὐγνωμοσύνη. Καθὼς τὸν φιλεῖ
ψιθυρίζει !..

— Ἐχεις δίκιο !.. Σοῦ χρω-
στάω τὴ ζωή !..

‘Ο Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας
ἀνταπεκίδει τὸ φίλι. Ψιθυρίζει
συγκινημένος :

— Κι’ ἐγώ, Γκαούρ !.. Κι’ ἐγώ
σοῦ χρωστάω τὴ δική μου !

Ἡ Χουχού ζηλεύει πού τοὺς
βλέπει νὰ φιλιῶνται. Ρωτᾷ τὸν
Ποκοπίκο :

— Δὲν μοῦ λές, χρυσό μου...

— Τ’ εἶναι, μωρή μαμζελ ;

— Θυμᾶσαι κάποτε πού μοῦ-
χες σὴν τὴ ζωή ;

— Πότε ;

— Καλὲ τότες πού θὰ μὲ σπά-
ραζε ὁ ἄγιος κόνιγκλος !..

— Ἐ, λοιπόν ; Τί θέλεις τώρα ;

Ἡ «Μαύρη γόησσα» χαμηλώ-
νει ντροπαλά τὰ μενεξεδένια τῆς
βλέφαρα :

— Νά σὲ... φιλήσω κι’ ἐγώ.
Νά σὲ φιλήσω ἐξ ...εὐγνωμοσύ-
νης !..

‘Ο Νάνος τραβιέται φοβισμέ-
νος τάχα :

— Ἀμάν, Χουχούκα μου !..
Συχώρεσέ με !.. Δὲν θὰ τὸ μα-
ταξανακάνω !..

· Ὅλοι μαζί συνεχίζουν πάλι τὸ
δρόμο τους.

‘Ο Ταρζάν ἐξηγεῖ στὸν Γκα-
ούρ :

— Εἶναι ἀλήθεια πὼς σὲ χτύ-
πησα κάλως πιὸ δυνατά. Ἔτσι
ὅμως ἔπρεπε νὰ γίνει. Ἦθελα ὁ
Γυάλινος Γίγαντας νὰ πιστέψει
πὼς εἰμαι φίλος του. Ν’ ἀπο-
κτήσει ἐμπιστοσύνη σὲ μένα ..
Μόνο τότε θὰ κατάφερνα νὰ σώ-
σω καὶ τὶς δύο γυναῖκες.. Ὅσο
γιὰ σένα, ἤξερα πὼς ἡ Χουχού
κι’ ὁ Ποκοπίκο θὰ σὲ βοηθοῦ-
σαν...

» Στὸ χορταρένιο Παλάτι πού
πήγαμε, ἀναγκάστηκα νὰ χτυπή-
σω κι’ αὐτὴν ἀκόμα τὴν ἀγαπη-
μένη συντροφίσσα μου !.. Τέλος
ὁ Γυάλινος Γίγαντας μέθυσε.
Τότε μὲ μιὰ γροθιά τὸν σφρια-
σα κατῶ... Ἀντεγέρωσα τὶς δύο
γυναῖκες. Φύγαμε... Τὰ πάρα
κάτω τὰ ξέρετε !..

ΒΡΑΧΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΠΑΤΑΝΕ

Προχωροῦν ἀρκετά. Ὅμως
δὲν βλέπουν νὰ βγαίνουν σὲ
καμιὰ γνώριμή τους περιοχὴ.
Φαίνεται πὼς ὁ Ταρζάν ἔχασε
τὸ μονοπάτι πού τοῦχε περὶ ὁ
Γυάλινος Γίγαντας. Ἔτσι παρα-
πλανιῶνται ὅλοι στὴν πυκνὴ κι’
ἀγρία τροπικὴ βλάστηση. Προ-
χωρᾶνε σὰ στραβά. Δὲν ξέρουν
πού πηγαίνουν.

Τέλος φτάνουν, νύχτα πιά, σὲ
μιὰ ἄλλη παράξενη περιοχὴ. Ὁ
Γκαούρ κι’ ὁ Ταρζάν διαλέγουν

ένα ξέφωτο. Σαπλώνουν, όλοι
έκει, νά ξεκουραστούν.

Αφάνταστα κουρασμένοι κα-
θώς είναι, γρήγορα πέφτουν σὲ
βαθὺ λήθαργο.

Ὁ Ποκοπίκο ροχαλίζει σάν
πριγιόνι πού κόβει ρόζο !

Σαφινά ή Χουχού ξυπνάει.
Παράξενος θόρυβος φτάνει στ'
αὐτιά της. Ἀνοίγει τρομαγμένη
τὰ μάτια. Ψιθυρίζει μὲ δέος :

— Μὲ συγχωρεῖτε κίβλας !

Στὸ σκοτάδι ἀντικρῦζει γύρω-
γύρω μεγάλους μαύρους ὄγκους.
Σάν βράχια. Τοὺς βλέπει νά κι-
νῶνται. Νά ζυγώνουν πρὸς τὸ
μέρος τους.

Βάζει σάν τρελλή· τίς φωνές :

— Καλὲ βοήθεια, καλὲ ! Καὶ
τὰ βράχια ξετρελλαθήκανε μαζί
μου ! Ἔρχονται νά με κλέψουνε.

Ὅλοι ξυπνοῦν ἀπ' τὰ ξεφω-
νητά της. Βρίσκονται περικυ-
κλωμένοι ἀπ' τοὺς παράξενους
στρογγυλοὺς ὄγκους.

Σὲ λίγο θ' ἀρχίσει νά ξημε-
ρῶνει.

Ταυτόχρονα ἄγρια φωνὴ ἀ-
κούγεται :

— Ζένοι ! Μὴ ζητᾶτε νά ξε-
φύγετε ! Ἀπ' τὰ νύχια τοῦ Κά-
ρχαν κανένας δὲν γλύτωσε ποτέ !

Οἱ δύο γίγαντες μὲ τίς συντρό-
φισσές τους μένουν γιὰ λίγο ἀ-
κίνητοι. Μαρμαρωμένοι. Γρήγο-
ρα ὅμως συνέρχονται. Τώρα,
στὸ πρῶτο ἄμπε φῶς τῆς αὐ-
γῆς, μποροῦν νά διακρίνουν.

Καὶ νά : Οἱ μαῦροι ὄγκοι γύ-
ρω τους, εἶναι τεράστια σαλιγ-
κάρια. Τὰ μαῦρα κορμιά τους,
ἀπ' τῇ μέσῃ καὶ πάνω, εἶναι
ἀνθρωπίνα. Στὰ κεφάλια τους
δυσ μεγάλα κέρατα βοδιού.

Τέρατα, τρομαχτικά στὴν ἐμ-
φάνισή !

Ὁ Γκαούρ, ὁ Ταρζάν, ἡ Τα-
ταμπού κι' ἡ Τζέιν πετιῶνται
ὀρθοί. Ζητᾶνε νά ξεφύγουν.

Οἱ τρομεροὶ Σαλιγκαράνθρω-
ποι τοὺς κόβουν τὸ πέρασμα...

Πρῶτος ὁ ὑπέροχος Ἕλληνας
δείχνει, ὅπως πάντα, περιφρόνη-
σὴ στὸν κίνδυνο. Περήφανος κι'
ἀτρόμητος χύνεται πάνω στὸν
πιο μεγαλόσωμο Ἀνθρωποσαλι-
γκαρό : Τὸν Κάρχαν. Ἐκεῖνον
διηλαθὶ πού, πρὶν ἀπὸ λίγο, εἶχε
μιλήσει. Σφίγγει μὲ λύσσα τίς
ἀτσαλένιες γροθιές του. Ἀρχίζει
νά τὸν χτυπάει.

Τὸ ἴδιο κάνει κι' ὁ Ταρζάν.
Μαζὶ μὲ τὴν Ταταμπού καὶ τῇ
Τζέιν πιάνονται στὰ χέρια μὲ
τοὺς ἄλλους...

Τρομαχτικὴ μάχη ἀρχίζει. Με-
γάλῳ μακελειῷ γίνεται !..

Ἡ μελιτοτάλακτη Χουχού κα-
ταφέρνει νά ξεφύγει. Σκαρφα-
λώνει σ' ἓνα ἀπ' τὰ κοντινά
δέντρα. Ρίχνει ξελιγωμένες μα-
τιές κάτω στοὺς Σαλιγκαράν-
θρους. Κυττάζει μὲ θαυμα-
σμὸ τὰ μεγάλα καθούκια τους.
Ἀναστενάζει παραξικάρδια :

— Σπουδαῖοι γαμπροί ! Ἔχουν
καὶ... σπῖτι δικό τους !

Ὁ Ποκοπίκο σκαρφαλώνει στὸ
καθούκι τοῦ Κάρχαν. Παρακο-
λουθεῖ σάν διαιτητὴς τὴν πάλη
του μὲ τὸν Γκαούρ. Κάθε τόσο
δίνει κουράγιο στὸ μελαψὸ γί-
γαντα. Στριγγίζει :

— Ἐπάνω του, Γκαούρακα !..
Ροῦφα τον σάν... σαλιγκάρι !..

Ἡ Μάχη καὶ τὸ κακὸ συνε-
χίζεται !..

Οὔτε ὁ Γκαούρ, οὔτε ὁ Ταρ-
ζάν κι' οἱ οἱ δύο γυναῖκες, κι-

ταφέρνουν να κάνουν τίποτα.

Οι Σαλιγκαράνθρωποι είναι άτρωτοι. Τίποτα δεν μπορεί να ξεπεράσει τα κορμιά τους. Ούτε μαχαίρι. ούτε σφαίρα!..

‘Ο θρυλικός Έλληνας δείχνεται κι’ αυτή τη φορά ήρωας!.. ‘Υπεράνθρωπη όρμη και δύναμη δείχνει στην πάλη του με τον Κάρχαν!..

‘Ο Ηοκοπίκο ένθουσιάζεται. Τραβάει μεγαλόπρεπα τη σκουριασμένη κι’ άναπηρη χατζάρα του. Στριγγίζει άγρια:

— Πίσω Σαλιγκαράκηδες!.. Πίσω να μη σας θεωρώ τὰ καβούκια και οās κάνω. γυμνoσά-
μαχες!..

Σαφνικά, φωτεινή Ιδέα κατεβαίνει στο κεφαλι του. Μ’ ένα γρήγορο σάλτο, βρίσκεται κάτω απ’ τη ράχη του τεράστιου ‘Ανθρώποσαλιγκαρου!.. Ψάχνει με βίαση γύρω. Βρίσκει δυο περσέ-
ξενες γυαλιστερές πέτρες..

Δ Ο Λ Ο Φ Ο Ν Ι Α ΣΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΕΣ!

Με τὰ φτερά της φαντασίας μας ξαναγυρίζουμε στην ‘Αμερική. Στο μεγάλο ‘Αεροδρόμιο της Νέας ‘Υορκης.

Είδουμε το μικρό ιδιωτικό αεροπλάνο του βαθυπλουτου Τραπεζίτη Χάουφτον να προσγειώνεται όμαλά. ‘Αμέτρητοι ‘Αστυνομικοί το τριγυρίζουν. Ένας αξιωματικός άνοιγει την πόρτα του πιλότου. Όλοι κυττάζουν περίεργοι μέσα. Τὰ ματια τους άνοίγουν διάαλυτα απ’ την κατάπληξη Ξεφωνητό φρίκης βγαίνει απ’ τὰ στόματά τους:

— ‘Αααα!..

Στη θέση του πιλότου βρισκε-

ται ό Χάουφτον νεκρός. Μ’ ένα μαχαίρι καρφωμένο στην καρδιά!..

Πάνω στη μαύρη λαβή του μαχαιριού, χαραγμένα τὰ δυο μοιραία ψηφία: Κάπα—Θήτα.

Το μυστήριο γίνεται τώρα άκόμα πιο μυστήριο!

Μέσα στ’ αεροπλάνο δεν βρίσκεται κανένας άλλος. Ποιος λοιπόν σκότωσε τον Τραπεζίτη; Πώς ένα αεροπλάνο, με νεκρό τον πιλότο του, μπόρεσε να προσγειωθεί τόσο όμαλά στο ‘Αεροδρόμιο;

Οι ‘Αστυνομικοί εξετάζουν άμέσως το περιστροφικό του νεκρού Χάουφτον. Μία σφαίρα λείπει απ’ αυτό. Σίγουρα θάνατι εκείνη πούσπασε το κρύσταλλο τ’ αεροπλάνου. Που τη στιγμή της άπογειώσεώς του σκότωσε τον ‘Αστυνομικό Διευθυντή.

Γιατί όμως; Τί λόγους είχε ό Χάουφτον να πυροβολήσει;

Μήπως αυτός ό ίδιος ήταν ό άγνωστος κακούργος; ‘Ο έγκληματίας Κάπα—Θήτα!.. Τότε όμως ποιος τον δολοφόνησε στα ύψη του αϊθέρα;

Θά μπορούσε κανείς να πάρει την έκδοχή της αυτοκτονίας... Δεν είναι άπίθανο βέβαια ό Χάουφτον, ή ό Κάπα Θήτα, όπως προτιμάτε, να καρφωσε μονάχος το μαχαίρι στην καρδιά του; Γιατί όμως; Τί λόγους μπορεί να είχε για να θέλει να δώσει τέλος στην τόσο πλουσία κι’ ευτυχισμένη ζωή του;

Μά κι’ αν άκόμα έχει γίνει αυτό, ποιος μετά το θάνατό του, όδηγοῦσε τ’ αεροπλάνο!

Είναι δυνατόν ένας νεκρός να το προσγειώσει τόσο ομαλά ;

Τὰ ἐρωτηματικά στην παρά-
ξενη αὐτὴ υπόθεση, δὲν ἔχουν
οὔτε ἀρχή, οὔτε τέλος !..

Τὸ πιόμα τοῦ Πολυεκατομ-
μυριοῦχου μεταφέρεται στὸ Νε-
κροτομεῖο. Οἱ εἰδικοί τῆς Ση-
μάνσεως, ἐξετάζουν τὰ δακτυ-
λικά ἀποτυπώματα πάνω στὴ
μαύρη λοβὴ τοῦ μαχαιριοῦ. Βρί-
σκουν πῶς δὲν ἀνήκουν στὸ νε-
κρὸ. Κάποιος ἄλλος τὸν ἔχει
χιτυώσει στὰ στήθια. Ποῖος
ὁμως ;

Ὅταν ἀπογειώθηκε τ' ἀερο-
πλάνο, μονάχα ὁ Χασουφτιν βρι-
σκοταν μέσα. Αὐτὸς καὶ κανέ-
νας ἄλλος. Μὰ εὔτε μπορεῖσε
νὰ πάρει κανένα ἐπιβάτη, ἐκεῖ
πάνω ψηλά στὰ σύννεφα ποὺ
πετοῦσε !..

Τί νῆξε γίνεαι ἄραγε ;

Οἱ ἐπίσημοι Ἀστυνομικοὶ κι'
οἱ Ντετεκτιβς τραβᾶνε τὰ μαλ-
λιά τους. Σπάζουν τὰ κεφάλια
τους. Ὅμως ἀκριβὴ δὲν μποροῦν
νὰ βροῦν σ' αὐτὴ τὴν υπόθεση...
Ὅλα μπερδεμένα ! Ὅλα μυστή-
ρια !

Σαφινικά, τὴν ἀπάντηση σ' ὅλα
αὐτὰ τὰ ἐρωτηματικά, ἔρχεται
νὰ δώσει ὁ ἴδιος ἄγνωστος ἐγ-
κληματίας. Ὁ τρομερὸς Κάπα—
Θήτα ἢ γινώριμη φωνή του
ἀκούγεται πάλι ἀπὸ τὰ ραδιό-
φωνα. Αὐτὴ τὴ φορὰ κατχαίρει :

— Χά, χά, χά !.. Πάει κι' αὐ-
τός ! Ὁμολογῶ πῶς με ζούρασε
ὁ συχωρεμένος Χασουφτιν. Χρει-
άστηκα μεγάλη σκάλα γιὰ ν' ἀ-
νέβω τόσο ψηλά νὰ τὸν δολο-
φονήσω...

Ὁμολογεῖ με σαθισμό :

— Βρισκόμουν μέσα στ' ἀε-

ροπλάνο σὰν κάνατε τὴν ἔρευνα.
Ἀπορῶ πῶς δὲν με πήρε τὸ μά-
τι σας... Κάρφωνα τὸ μαχαίρι
μου στὴν καρδιά τοῦ Τραπεζίτη
πρὶν ἀπογειωθῶμε ! Ὑστερα
μέσ' ἀπ' τὴν καμπίνα πυροβό-
λησα τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυν-
τὴ σας... Πῆρα τὸ βολάν στὰ
χέρια μου... Πέταξα ψηλά. Ἐ-
κανα μὰ βόλτα με τὸ νεκρὸ
πάνω ἀπ' τὰ σύννεφα... Τέλος
προσγειωθήκαμε πάλι στ' ἀερο-
δρόμιο. Αὐτὸ ἦταν ὅλο !.. Ὁ
Κάπα — Θήτα κάνει πάντοτε
ἐκεῖνο ποὺ θέλει. Τίποτα δὲν
εἶναι ἀκατόρθωτο γιὰ μένα !..

Ἡ φωνὴ τοῦ ἀσύλληπτου κα-
κούργου, παύει ν' ἀκούγεται ἀπ'
τὰ ραδιόφωνα.

Σὲ λίγες στιγμὲς τὸ τηλέφωνο
τοῦ Ἀεροδρομίου χτυπάει. Ἀ-
γνωστὴ φωνὴ ζητάει τὸν ἀντι-
καταστάτη τοῦ δολοφονηθέντος
Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.
Τοῦ λέει ἐμπιστευτικά :

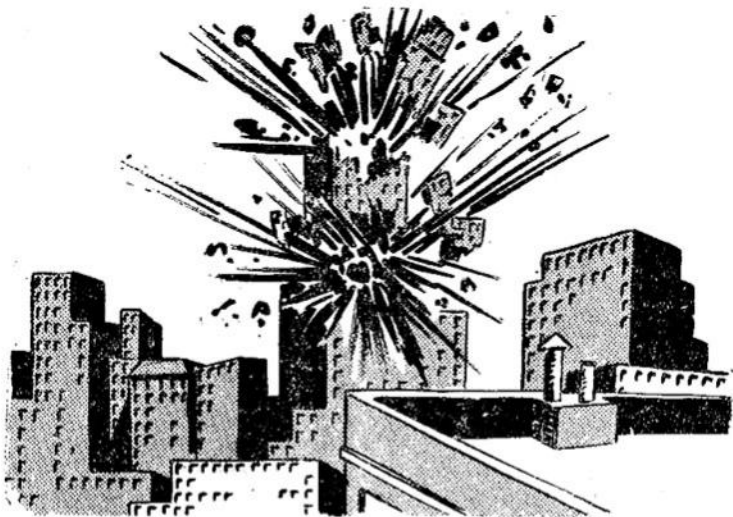
— Ἀκούστε με, κύριε Ὑπο-
διευθυντά... Ὁ μυστηριώδης κι'
ἀσύλληπτος ἐγκληματίας Κάπα—
Θήτα, δὲν εἶναι ἓνας ἄνθρωπος.
Εἶναι ἓνα ζευγάρι νεαρῶν ἐπι-
στημόνων. Μὲ τὸ ψηφίο Κάπα
ἀρχίζει τ' ὄνομα τοῦ ἑνός. Μὲ
τὸ Θήτα τῆς ἄλλης. Εἶναι ὁ Κε-
ραυνὸς κι' ἡ Θύελλα... Ἀν θέ-
λετε μπορεῖτε εὐκολὰ νὰ τοὺς
συλλάβετε. Λίγα χιλιόμετρα ἀπ'
ἐδῶ.. Στὸ Προάστιο Χοῦσμαν...
Στὴ βίλλα μὲ τοὺς προάκων-
θες... Ἐκεῖ θάχετε τὴν τιμὴ
νὰ γνωρίσετε τοὺς δολοφόνους
τοῦ μακαρίτη προϋσταμένου
σας... Μὲ συλχωρεῖτε ποὺ δὲν
μπορῶ νὰ σᾶς πῶ καὶ τ' ὄνομά
μου. Νομίζω ὁμως πῶς εἶναι

Ο Ταρζαν κάνει μία βουτιά. Με τὸ μαχαίρι του σχίζει πέρα γιὰ πέρα τὴν κοιλιά τοῦ θηρίου.

Ο Γκαρόν, ἡ Τζέιν κι' ἡ Ταταμπού, τοῖχουν ἀλαφιασμένοι νὰ σώσουν τὸν Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας.

Στις 12 ακριβώς, η φοβερή απειλή του «Κ.-Θ» πραγματοποιείται. Τρομαχτική έκρηξη συγκλονίζει τη Μεγαλούπολη. Ο Θεάρατος οβριανόξυτης του Χλουφτον τινάζεται στον αέρα.

Στις 3 30' το πρωί το αεροπλάνο προωγείται ομαλώς. Οι αστυνομικοί θοάζουν από μέσα τον πιλότο νεκρό. Μ' ένα μαχαίρι κερφαμένο στην καρδιά.

ἀρκετὰ ὅλα τ' ἄλλα... Χαίρετε, κύριε !

Ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἔχει μαρμαρώσει μὲ τ' ἀκουστικὸ στ' αὐτί·

Νὰ εἶναι ἄραγε ἀλήθεια ὅλ' αὐτά; Ἡ μήπως πρόκειται γιὰ παγίδα τοῦ καταχθόνιου κι' ἀγνωστοῦ Κακούργου;

Ὁ ἀντικαταστατὴς τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι τολμηρὸς ἄνθρωπος. Σὲ λίγες στιγμὲς συνέχεται ἀπ' τὴν πρώτη ἐντύπωση. Φωνάζει τὸ βοηθὸν του. Μπαίνουν σ' ἓνα ἀπ' τ' αὐτοκίνητα τῆς Ἀστυνομίας. Διατάζει τὸ σωφῆρ:

— Στὸ προάστειο Χοίσιμαν... Κάπου ἐκεῖ πρέπει νὰ βρισκεται μιὰ βίλλα μὲ πυράκανθους... Τρέξε ὅσο μπορεῖς...

Τ' αὐτοκίνητο ξεκινάει ἀπὸ τομα. Βγαίνει ἀπ' τὴν κεντρικὴ εἰσοδὸ τοῦ Ἀεροδρομίου. Παίρνει τὸν πρῶτο δρόμῳ δεξιὰ. Τρέχει δαιμονισμένα !

Τ' ἀστυνομικὸ ὄχημα, φρενάρει ἔξω ἀπὸ μιὰ πολυτελεστάτη βίλλα. Ὁ κήπος τῆς γεμάτος πυράκανθους. Οἱ μικροὶ κατακόκκινοι στρουγγυλοὶ καρποὶ, τοὺς δίνουν παραξενὴ ὁμορφιά.

Ἡ χαμηλὴ ἐξυλινὴ πόρτα τοῦ κήπου εἶναι κλειδωμένη. Ὁ Ἀρχιαστυνομικὸς κι' ὁ βοηθὸς του, δὲν χτυποῦν κουδούνι. Πηδᾶνε μέσα σὰν κλέφτες. Προχωροῦν τώρα στὴν κεντρικὴ εἰσοδὸ. Ἡ ἐπιτολὴ εἶναι θεόκλειστη. Κανένας θόρυβος δὲν ἀκούγεται μέσα !

Οἱ δύο λαθρεπισκέπτες δὲν χτυπᾶνε πάλι τὸ κουδούνι. Δοκιμᾶζουν νὰ διαρρήξουν τὴν πόρτα...

Χαμένος κόπος !.. Νοιώθουν

πὼς δὲν εἶναι ἀπ' τὶς πόρτες π' ἀνοίγουν εὐκολα. Θέλει «εἰδικὸν» ἄνθρωπο. Μὲ πολλὰ ἐργαλεῖα.

Ὁ Ὑποδιευθυντὴς ἀναγκάζεται ν' ἀλλάξει ταχτική. Χτυπάει τὸ κουδούνι.

Ἡ μεγάλῃ σιδερένια πόρτα μ' αὐτόματο ἤλεκτρικὸ μοχλὸ.

Οἱ Ἀστυνομικοὶ μπαίνουν μέσα. Προχωροῦν θαρρετὰ σ' ἓναν μισοσκότεινο διάδρομο...

Ἀλίμονο ! Τὴν ἴδια στιγμὴ ἀπὸ κάποια γωνιά ξεπετάγεται ἓνας ἄγνωστος νέος Ἄνδρας. Ἡ ἐπιθεσὴ του εἶναι κεραυνόβολη. Ὁ Ὑποδιευθυντὴς κι' ὁ βοηθὸς του, δὲν προφταίνουν νὰ κάνουν τὴν παραμικρὴ κίνηση !.. Λέχονται, σχεδὸν ταυτόχρονα, στὰ κεφάλια τοὺς δύο τρομακτικὲς γροθιές. Σωριάζονται κάτω ἀναίσθητοι !..

Ἀμέσως, στὸ βαθὺ τοῦ μισοσκότεινου διαδρόμου, ἀντηχοῦν ἀνάλαφρα βήματα. Μιὰ νέα Κοπέλλα φθάνει. Φέρνει δύο γερὰ σχοινιά.

Ὁ Ἄνδρας παίρνει ἀπ' τὰ χέρια τῆς τὸ ἓνα. Μουρμουρίζει :

— Γρήγορα Θύελλα. Πρέπει νὰ τοὺς δέσουμε πρὶν συνελθουν..

Ἐκείνη ἀρχίζει νὰ δένει τὸν Ὑποδιευθυντὴ. Ἀποκρίνεται :

— Ἄφησε Κεραυνέ... Θὰ τοὺς δέσῃ ἐγὼ καὶ τοὺς δύο... Ἐσὺ καλύτερα νὰ κυττάξεις ἔξω. Ἄν φανοῦν κι' ἄλλοι Ἀστυνομικοὶ πρέπει νὰ φύγουμε...

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ
ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Ξαναγυρίζουμε στη Ζούγκλα...
Πρωί. Ο Γκαούρ, ο Ταρζάν, ή Ταταμπού κι' ή Τζέϊν, παλεύουν με τους τρομερούς Σαλιγκαράνθρωπους.

Η Χουχού έχει σκαρφαλώσει στα κλαδιά κάποιου κοντινού δέντρου. Παρακολουθεί τρομαγμένη το μεγάλο κακό που γίνεται...

Ο Ποκοπίκο πηδάει απ' τη ράχη του Κάχραν. Του Άρχισαλιγκαράνθρωπου. Ψάχνει γύρω-τριγύρω. Βρίσκει δυο παράξενες γυναιστερές πέτρες. Κρύβεται κάπου παράμερα. Τις τρίβει με τέχνη. Βγάζουν μικρές κόκκινες σπithes. Ανάβει μ' αυτές ξερά φρύγανα. Ύστερα μεγάλη γερο φωτιά. Στριγγλίζει τώρα χαρούμενος :

— Πισω άτιμοι Σαλιγκαράδες ! Ψητούς θα σάς ... κολασίσω !

Τα σαλιγκάρια φοβώνται άφάνταστα τη φωτιά ! Έτσι κι' οι Άνθρωποσαλιγκαροι με τις πρώτες φλόγες πού βλέπουν, τὰ χάνουν... Παρατάνε τους τέσσερες άτρόμητους συντρόφους. Το βάζουν στα πόδια να σωθούν...

Ο «Δυσθεόρατος Άντρακλας» έχει κάνει πάλι το θάμμα του. Οι δυο γίγαντες κι' οι συντρόφισσές τους έχουν σωθει από φοβερό κίνδυνο.

Η μελιστάλακτη πυγμαία πηδάει άπ' το δέντρο. Άγκαλιάζει το μικροσκοπικό σωτήρα. Τόν φιλάει :

—Να μου ξήσεις, Άντρακλάκο μου ! Έσύ είσαι για μένα !..

Ο Ποκοπίκο κολλάει μ' όρμη την άνοιχτή παλάμη του στο παχουλό προσωπό της :

—Κλάφ !..

Ταυτόχρονα ψιθυρίζει τρυφερά :
—“Α, να χαθείς Καρακάξ !

Η Χουχού κατασυγκινείται. Σηκώνει τη χοντρή μαύρη ποδάρα της. Του δίνει χαριτωμένη κλωτσιά. Ο Νάνος παίρνει δυο — τρεις κουτρουβάλες στον άέρα. Σκάζει κάτω σάν καρπούζι...

Άμέσως πετιέται όρθός. Τρίβει τὰ πονεμένα πισινά του. Κυττάζει την πυγμαία με περιφρόνηση. Μουμουρίζει άγέροχα :
—Έν τάξει ! Κάνε μου μιá αϊτηση επί χαρτοσήμου να σέ... σπάξω !

Η Ταταμπού κι' ή Τζέϊν σηκώνουν στα χέρια τους το μικροσκοπικό νάνο. Τόν φιλάνε μ' ευγνωμοσύνη για τή σωτηρία τους.

Ο Ποκοπίκο διαμαρτύρεται :

—Σιγά, βρε κοριτσιά ! Θα μέ... κατσίασετε !..

Η Χουχού ζηλεύει. Στραβώνει τὰ μουτρα :

—Καλὲ άφήστε τον κάτω ! Γιατί τὸ βασανίζετε τό... ζωντανό ;

Ο νάνος γίνεται έξω φρενών. Σεφεύγει άπ' τὰ χέρια τών δυο πανώριών γυναικών. Πηδάει κάτω Σκύβει τὸ κεφάλι σάν ταύρος πού πρόκειται να κουτουλήσει .. Ὑποχωρεῖ κάμποσα βήματα. Παίρνει φόρα. Χύνεται σάν βολίδα κατὰ τὸ μέρος τῆς Πυγμαίας. Τῆς δίνει τρομαχτική κουκουλιά στο στομάχι.

Η Χουχού μένει άκλόνητη. Ὅμως ὁ Ποκοπίκο κάνει γκέλ. Τινάζεται πρὸς τὰ πίσω Ἡ Ταταμπού κάνει ένα θεαματικό πή-

δημα μ' ἀπλωμένα χέρια. Τὸν ἀρπάζει στὸν ἀέρα σάν τερματοφύλκας.

Ὁ «Διοθεόρατος Ἀντρακλας» ἀναπνέει :

— Καλά πού πρόλαβες, ἀδερφούλα μου ! Θά γινόταν... γκώλ !

Ὅλοι μαζί πάλι ξεκινᾶνε...

Ὅστε ἀπὸ πολλές ἀναζητήσεις, ξαναβρίσκουν τὸ μονοπάτι. Προχωροῦν γιὰ τὴ Ζούγκλα τους.

Ὁ Ποκοπίκο ἔχει μεγάλο κέφι σήμερα. Καθὼς ἀκολουθεῖ τελευταίος, σιγανότραγουδάει :

« Ἐγὼ εἰμ' ὁ Ποκοπίκαρος,
τῆς Ζούγκλας Ἐφιόλης !
Κονιλαρέδων κυνηγὸς
καί... Πτυχιούχος Σφάχτης !

Γειά σου Χουχού τσουλουφωτή,
γεμίτη γοστήμαδα !..
Μὴ κλοῖς καὶ θά σέ παντρευθῶ,
χαλάλι σου, ρημάδα !

Νοιώθω γιὰ σένα στὴν καρδιά
φαρμακερὸ προκάκι !..
Καὶ κάργα βιαζομαι νὰ 'δῶ
κανά... Ποκοπινάκι !..

Ἡ Χουχού ἀκούει τὴν καντάδα του. Κυττάζει τὸ Νᾶνο μὲ συμπόνια. Ψιθυρίζει :

— Σ' ἔκαψα Τζιτζιφιόγκο μου !..
Σ' ἔκαψα πού κακοψόφο νᾶχω !
Εἶμαι τὸσση μούρλια μ' αὐτὸ τὸ τσουλουφάκι !..

Ὁ Ποκοπίκο τῆς βάζει τρικλοποδιά. Ἡ «μαύρη γόησσα» σωριαζεται κάτω. Βαριά σάν τουλοῖμι. Φωνάζει ἔξω φρενῶν :

— Νά πᾶς στὸ διάβολο, χενσό μου ! Μὲ συγχωρεῖτε καὶ εἰς !

ΤΑ ΒΑΦΤΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΤΙΜΟΥΣ

Περνάει πολλὴ ὥρα. Ὁ Ταρζάν, ὁ Γκαούρ, οἱ δύο συντρόφισσές τους κι' οἱ Νᾶνοι, ζυγώνουν τώρα στὴ Ζούγκλα τους. Αὐτῇ τῇ στιγμῇ περνᾶνε κάτω ἀπὸ πυκνὰ θεοράτα δέντρα.

Ξαφνικά λεπτὸ κι' ἀδύναμο στρίγγλισμα ἀκούγεται. Ταυτόχρονα, ψηλά ἀπὸ κάποιον κλαδί, πέφτει μπροστά στὰ πόδια τους ἓνα μικρὸ μαῖο μαῖμουδον.

Ἡ Ταταμπού κι' ἡ Τζέιν ξετρελλαίνονται ἀμέσως μ' αὐτό. Εἶναι τόσο ὁμορφό, τόσο χαριτωμένο !

Ὅμως κι' ἀφάνταστα παιχνιδιόρικο. Διασκεδαστικό ! Ὅ,τι κάνει ὁ Γκαούρ, τὸ κάνει κι' αὐτό. Ὅ,τι κανεὶ ὁ Ταρζάν, τὸ κάνει κι' ἐκεῖνο.

Τὰ βυθουλωμένα γαλανὰ ματάκια του κυττάζουν περίεργα τοὺς φίλους μας. Περιμένει νὰ μιμηθεῖ κάθε πράξη τους. Κάθε κίνησή τους.

Σε μιὰ στιγμὴ ἀρπάζει τὴ χαίτα τοῦ Ποκοπίκο. Κάνει κι' αὐτὸ τὸν ψευτοπυλικάρι.

Ὁ Νανὸς τὸ κυττάζει μὲ θαυμασμό. Μευμουρίζει συλλογισμένος :

— Σπουδαῖο τ' ἄτιμο ! Ἴδιος ὁ Γκαούρ εἶναι ! Μελαχροινὸ σάν κι' ἐκεῖνον ! Συμφωνᾷς Χουχού ;

Ἡ πυγμαία δὲν συμφωνεῖ :

— Τί λὲς καλέ ! Δὲν γλέπεις τὰ γαλανὰ ματάκια του. Φτυστός ὁ Ταρζάν εἶναι !

Ὁ Γκαούρ γελάει καλὸκαρδα :

— Ἐλα Ποκοπίκο, κι' ἐμένα

μιοιάζει. Κύτταξε τὴ φουσκωτὴ κοιλίτσα του !

Ἡ Ταταμποῦ κι' ἡ Τζέιν τὸ παίρνουν στὴν ἀγκυλιά τους. Πότε ἡ μιὰ, πότε ἡ ἄλλη. Τὸ χαϊδεύουν. Τὸ φιλᾶνε.

Τὸ χαριτωμένο μαϊμουδάκι μιμεῖται τὶς κινήσεις τους. Τὶς χαϊδεύει κι' αὐτό. Τὶς φιλάει.

Ἡ Χουχού τὸ φτύνει :

— Φτού σου ! Φτού σου νὰ μὴ βουκαθεῖς. Καλὲ δὲν γλέπετε καλὲ ; Ὅτι τοῦ κάνουνε, τὸ κάνει κι' αὐτό !

Ὁ «Δυσθεόρατος Ἀντρακλας» στοίβει τ' ἀνύπαρκτο μουστάκι του. Ρίχνει λοξὴ ματιὰ στὶς δυὸ πανώριες γυναῖκες. Μουρμουρίζει :

— Κι' ἐγὼ νᾶμανε, τὸ ἴδιο θάκανα !

Ἡ Ταταμποῦ θέλει νὰ κρατήσῃ τὸ μαϊμουδάκι γιὰ τὸν ἐαυτὸ της. Ἡ Τζέιν τὸ ἴδιο. Οἱ δυὸ φίλες κοντεύουν νὰ πιαστοῦν στὰ χέρια.

Τέλος τὰ κανονίζουνε. Συμφωνῶνε : Δὲν θάναί οὔτε τῆς μίς οὔτε τῆς ἄλλης. Θ' ἀνίκει καὶ στὶς δυὸ μαζί.

Ὅμως ἀμέσως σχολώνουν σ' ἄλλο... σοβαρὸ ζήτημα. Τί ὄνομα θὰ δώσουν στὸ χαριτωμένο αὐτὸ μαϊμουδάκι.

Ἡ Τζέιν ἐπιμένει μὲ πείσμα :

— Θὰ τὸ βγάλουμε Ταρζάν !

Ἡ Ταταμποῦ χαλάει τὸν κόμο :

— Ὅχι ! Θὰ τὸ λέμε Γκασούρ !

Ἀπὸ λόγῳ σὲ λόγῳ ὁ καυχᾶς ἀνάβει.

— Θὰ τὸ βγάλουμε Ταρζάν !

— Ὅχι Γκασούρ !

— Ταρζάν, σοῦ εἶπα !

— Γκασούρ, σοῦ λέει !

— Ταρζάν !

— Γκασούρ !

Εἶναι κι' οἱ δυὸ πεισματάρες. Ξεσοξέφαλες. Καρμιά δὲν ὑποχωρεῖ. Ἐτσι, ὅπως πάνε, θ' ἀρχίσουν νὰ χτυπιῶνται.

Εὐτυχῶς δὲν προφταίνουν.

Ὁ Ποκοπίκο μ' ἓνα πήδημα, βρίσκεται ἀνάμεσά τους. Ρωτᾶει τὴ Τζέιν :

— Πῶς θέλεις ἐσύ νὰ τὸ βαπτίσεις ;

— Ταρζάν !

Ρωτᾶει ἀμέσως καὶ τὴν Ταταμποῦ :

Τοῦ λόγου σου ;

— Γκασούρ !

Ὁ Νᾶνος κάνει προσπάθεια συμβιβασμοῦ :

— Τὸ λοιπόν, ἀκούστε νὰ δεῖτε : Ἀπαξ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ δώσουμε καὶ τὰ δυὸ ὀνόματα, δέον ὅπως μοιράσουμε τὴ διαφορά !

Τοὺς ἐξηγεῖ :

— Τὸ ὁποῖον, ἡ κάθε μιὰ ἐξ ὑμῶν, θὰ δώσει στὸ μαϊμουδάκι τὸ... μισὸ ὄνομα ἀπ' αὐτὸ ποὺ γουστᾷρε. Δηλαδή, ἔχουμε καὶ λέμε : Τὸ ὄνομα «Ταρζάν» ἔχει ἕξη γράμματα. Ἡ κυρὰ Τζέιν θὰ τοῦ δώσει τὰ τρία πρῶτα ψηφία. Μ' ἄλλα λόγια τὰ μισά. Θὰ τὸ βαπτίσῃ «Τάρ».

» Μὰ καὶ τ' ὄνομα «Γκασούρ» ἔχει ἄλλα ἕξη γράμματα. Ἡ Ταταμποῦκα θὰ τοῦ δώσει πάλι τὰ τρία πρῶτα. Τὰ μισά δηλαδή κι' ἐκείνη. Θὰ τὸ βαπτίσῃ «Γκά».

» Ὑστερὶς θὰ σμίξουμε τὰ δυὸ μισὰ ὀνόματα, «Τάρ» καὶ «Γκά» καὶ θὰ σκαρώσουμε ἓνα ! Ἐνα ὄνομα καὶ καλὸ !

Ἡ Χουχού ρωτᾶει περὶ ἑρρηγῆ :

— Δηλαδή, χρυσό μου ; Πώς θά τὸ λέμε τὸ μαϊμουδάκιον ;

Ὁ Ποκοπικό κουνάει συλλογισμένος τὸ κεφάλι. Ἀποκρίνεται :

— Τάργκα ! Τάργκα !

Ὁ Ταρζάν, ὁ Γκαούρ, ἡ Ταταμπού, ἡ Τζέιν, ἡ Χουχού κι' αὐτὸς ἀκόμα ὁ Ποκοπικό, ξεκαρδίζονται στὰ γέλια :

— Χά, χά, χά !.. Χά, χά, χά !..

Τὸ χαριτωμένο μμητικό μαϊμουδάκι γελάει κι' ἐκεῖνο :

— Χί, χί, χί !.. Χί, χί, χί !..

Καὶ τὸ «Παρδαλό Κατοίκι» ἀντύχαινε νὰ βρεθεῖ σ' αὐτὰ τὰ... βαφτίσια, δὲν θά μπορούσε νὰ κρατηθεῖ. Θὰ πέθαινε στὰ γέλια :

— Χέ, χέ, χέ !.. Χέ, χέ, χέ !..

Ὁ Ποκοπικό τραβάει τὴ θρυλικὴ σκουριασμένη χατζάρα του. Στριγγίζει πανηγυρικὰ :

— Γελάστε Κόσμε καὶ Κοσμάκη !.. Ἀπόψε πρὸς τιμὴν τοῦ νεοφώτιστου, σφάζω δωρεάν !

Σ Τ Ο Λ Η Μ Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Κ Α Κ Ο Υ Ρ Γ Ο Υ

Εἶδαμε τὸ Ὑποδιευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας μὲ τὸ βοηθό του νά, μπαίνουν στὴ βίλλα μὲ τοὺς πυρράκανθους...

Ὁ Κεραυνὸς μὲ δυὸ γροθιές, τοὺς σωριάζει κατὰ ἀναίσθητους. Ἡ Θύελλα φέρνει γερά σχοινιά. Ἀρχίζει νὰ τοὺς δένει...

Ὁ Γιὸς τοῦ Γκαούρ ρίχνει τώρα ἀνήσυχες ματιές ἐξω στὸ δρόμο. Ξαναγυρίζει γρήγορα κοντὰ στὴ συντροφίσα του. Τὴν πληροφορεῖ :

— Ἦσυχα !.. Καμμιὰ κίνηση ἐξω. Φαίνεται πὼς οἱ δυὸ Ἀστυνομικοὶ ἔχουν ἔλθει μονάχοι.

Τόσο τὸ καλύτερο γιὰ μᾶς... Θὰ μπορέσουμε νὰ δράσουμε ἀνετόχλητοι...

Ὁ Κεραυνὸς σηκώνει ἓναν — ἓναν, τοὺς δεμένους ἀναίσθητους Ἀστυνομικούς. Τοὺς φέρνει σ' ἓνα πλαϊνὸ δωμάτιο. Τοὺς ξαπλώνει πάνω σὲ δυὸ κρεβάτια. Ξαναγυρίζει κοντὰ στὴ συντροφίσα του...

Κι' οἱ δυὸ μαζὶ στέκουν τώρα μπροστά στὸ ἀνοιχτὸ ραδιόφωνό τους. Παρακολουθοῦν τὴν κανονικὴ ἔκπομπή. Κάτι ἄλλο περιμένουν ν' ἀκούσουν.

Καὶ νά : Ξαφνικά ἀπ' τὸ μεγάφωνο ἀκούγεται ἡ εἰρωνικὴ φωνὴ τοῦ ἀγνωστου κι' ἀσύλληπτου ἐγκληματία :

— Εἰδοποιῶ τὴν Ἀστυνομία : Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα θὰ τυφλώσω ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Νέας Ὑόρκης. Φυσικά ἀπ' τὸ γενικὸ μέτρο δὲν πρόκειται νὰ ἐξαιρέσω κανέναν. Οὔτε τοὺς.. Ἀστυνομικούς ! Κάπα — Θῆτα.

Ὁ Κεραυνὸς κλείνει νευρικὰ τὸ ραδιόφωνο. Γυρίζει στὴ συντροφίσα του :

Ὁ Κράουζ ἔχει παραφρονήσει Θύελλα. Αὐτὰ ποὺ κάνει, δὲν ἔχουν καμμιὰ λογικὴ συνέπεια...

Τῆς ἐξηγεῖ :

— Μεταχειρίζεται τ' ἀρχικὰ ψηφία τῶν ὀνομάτων μας Ζητάει νὰ ἐνοχοποιήσει ἐμᾶς γιὰ φοβερὰ ἐγκλήματά του... Ὡς ἐδῶ πάει καλά... Ὅμως, πρὶν ἀπὸ λίγο, τὸν εἶδαμε καὶ τὸν ἀκούσαμε, στὴ συσκευή τηλεοράσεως, νὰ τηλεφωνεῖ στὸ Ἀεροδρόμιο... Νὰ δίνει στὸν Ὑποδιευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας τὴ διέυθυνση τῆς βίλλας μας. Νὰ

τόν στέλνει νά μᾶς συλλάβει...

»Κανονικά, θάπρεπε τώρα νά ἡσυχάσει. Νά μὴν κάνει ἄλλο ἐγκλήμα, μέχοι νά συλληφθοῦμε ἀπ' τὴν Ἀστυνομία. Νά δικαστοῦμε, καὶ νά πεθάνουμε ἀδίκᾳ στὴν ἡλεκτρικὴ καρέκλα...

»Ὅμως ὁ κακούργος Ἐπιστήμονας δὲν ξέρει τί κάνει !.. Πρὶν ἀπὸ λίγες στιγμὲς προανάγγειλε ἕνα καινούργιο του ἐγκλήμα... χωρὶς νά εἶναι μαθεῖ ἀκόμα τί ἀπόγινε μ' ἐμᾶς...

Ἡ Θύελλα, σὺν γυναῖκα, εἶναι πιο ποιητὴ ἀπ' τὸ σύντροφό της. Ἀπ' κρίνεται :

— Ἴσως ὁ Κράουζ νά μὴν εἶναι τόσο τρελλός, ὅσο φανταζομαί !.. Μπορεῖ κι' αὐτός νά μᾶς παρακολοῦθε μὲ τὴν τηλεόραση .. Μπορεῖ νά εἶδε πῶς ἀτέτυχε τὸ σχέδιό του. Πῶς οἱ Ἀστυνομικοὶ ποῦστεψε, βρῖσκονται σὶ τὴ βίλλα μας δεμένοι χειροπόδαρα !.. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς προαγγέλει καινούριο ἐγκλήμα. Καὶ σ' γουρα θά τηλεφωνήσει πάλι στὴν Ἀστυνομία. Θά μᾶς στείλει καινούριους μετ' ἑλπίδες...

Ὁ Κεραυνὸς χαμογελάει Ἐχει βρεῖ σωστὴ τὴ σκέψη τῆς Νέας :

— Ἐχεις δίκιο Θύελλα !.. Ἐταί θάναι, Ἄς τὸν π' ριχτολουθήσῃν λοιπόν. Πρέπει μὲ κάθε τρόπο νά προλάβουμε τὸ κακό !..

Βάζει ἡμέσως σὲ λειτουργίᾳ τὴ συσκευή τηλεόρασεως. Γυρίζει ἀργὰ τὰ κουμπιά. Ψάχνει γιὰ λίγες στιγμὲς.

Τέλος στὸ φωτεινὸ παντρὸν παρουσιάζεται ἡ ἀπαίσια μορφή τοῦ κακούργου Ἐπιστήμονα. Ὁ Κράουζ βρῖσκεται σ' ἕνα

ὑπόγειο Ἐργαστήριον. Κάπου στὴ Νέα Ὑόρκη. Ποῦ ὅμως ; Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο νά τ' ἀνακαλύψουν μὲ τὴ συσκευή τους. Ἀλλοιῶς δὲν θ' ἄφηναν νά γίνουν, τὸν τελευταῖο καιρὸ, τόσα ἐγκλήματα Τόσες καταστροφές !..

Ὅμως αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ τύχη τοῦ βοηθάει. Ὁ «Σκοτεινὸς Ἄνθρωπος» προδίδεται κατὰ τρόπο ποῦ θάταν ἀδύνατο νά τὸν φαντασιεῖ...

Ἐμπρὸς λοιπόν... Σκῆψτε κι' ἐσεῖς στὴ συσκευή. Κυττάξτε :

Ὁ κακούργος Ἐπιστήμονας σκαλίζει τὰ σατανικά του σύνεργα. Ἐτοιμάζει τὴν ἐπίθεσιν ποῦ θά κάνει τὰ μεσάνυχτα στὴ Νέα Ὑόρκη.

Ποίος ξέρει τί μυστηριώδεις ἀκτίνες ἔχει ἀνακαλύψει !.. Πῶς θά μπορέσει νά τυφλώσει τόσα ἐκατεμύρια κατοίκους !..

Ξαφνικά τρεῖς χτύποι ἀκούγονται στὴν πόρτα τοῦ ὑπόγειου Ἐργαστηρίου του

Ὁ Κράουζ σηκώνεται... Προχωρεῖ ἀνήσυχος. Ἀνοίγει διστακτικά.

Εἶναι ἡ θυρωρὸς τοῦ κτιρίου. Στὰ χέρια της στριφογυρίζει ἕναν κλειστὸ φάκελο Ρωτ'ι :

— Γνωρίζετε κανένα μίστερ Κροῦμ ;

Τῆς ἀποκρίνεται :

— Ὁχι. Τί συμβαίνει ;

— Ἡ θυρωρὸς ἔχει μεγάλη ὄρεγιά κοινβέντα. Τοῦ ἐξηγεῖ :

— Ὁ ταχυδρόμος ἐξορῇ στὸ κουτί μας κι' αὐτὸ τὸ γράμμα. Ρώτησα ὅλους τοὺς ἐνοίκους. Κανένας δὲν ξέρει τὸν μίστερ Κροῦμ !.. Εἴλατε, κύριε μου, τί παράξενα πράγματα συμβαίνουν ; Ἀλλὰ ἕνα νά μοῦ πεῖτε : Τί

χρωστάω ἐγώ ἢ καυμένη νὰ γυρίζω ἀπ' τὸ πρῶτ' εἰς πόρτες καὶ νὰ ρωτῶ...

Ὁ Κράουζ βαριέται τὴ φλυαρία τῆς. Θέλει νὰ τὴν ξεφορτωθεῖ. Μουμουρίζει :

— Τί νὰ γίνει... Θάκανε λάθος ὁ Ταχυδρόμος...

Ἡ φλύαρη θυρωρὸς τοῦ δείχνει τὸ γραμμα. Διαμαρτύρεται :

— Καλὲ τί λέτε κύριέ μου !.. Δὲν βλέπετ' ἐδῶ ; Ἀφοῦ ἔχει τὴ διεύθυνση τοῦ Μεγάρου μας. Ὁ δὸς Ράσμαλ, ἀριθμὸς 61...

Αὐτὸ ἦτανε !..

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύελλα ἀκοῦνε ἀπ' τὸ μεγάφωνο τῆς συσκευῆς τὴ διεύθυνση.

Τρελλοὶ ἀπὸ χαρὰ, ψιθυρίζουν κι' οἱ δυὸ σὰν μακρυνὸς ἀντίλαλος τῆς φλύαρης θυρωροῦ :

— Ὁδὸς Ράσμαλ, ἀριθμὸς ἐξακόσια σαράντα ἕνα...

Ἡ Κόρη τοῦ Ταρζάν σφίγγει μ' ἐνθουσιασμὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγαπημένου συντροφίου τῆς :

— Μπράβο Κεραυνέ !.. Ἡ ἰδέα ποῦ εἶχες νὰ αἰχμαλωτίσουμε τοὺς Ἀστυνομικοὺς, ἦταν ὑπέροχη !.. Ἄν τοὺς ἀφήναμε νὰ μᾶς συλλάβουν, θὰ χάναμε τώρα τὸν καιρὸ μας στ' Ἀνακριτικὰ γραφεῖα... Δὲν θὰ μαθαίναμε ποτε ποῦ βρίσκεται τὸ Ἄντρο τοῦ τρομεροῦ Κακούργου !..

ΔΩΔΕΚΑ ΠΑΡΑ ΤΡΙΑ ΛΕΠΤΑ

Οἱ ὄρες περνᾶνε... Νυχτώνει. Πλησιάζουν μεσάνυχτα !..

Ἡ ἀπέρρινη ἀμερικανικὴ μεγαλούπολη περνᾶει στιγμὲς ἀγωνίας. Στιγμὲς τραγικῆς !..

Οἱ πρὸ εὔποροι κάτοικοι τὴν ἔχουν ἐγκαταλείψει μὲ τ' αὐτοκίνητά τους. Ἄλλοι ἔχουν τρα-

πῶπει στ' ἀντιαεροπορικὰ καταφύγια... Ἄλλοι, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ, τρέχουν στοὺς δρόμους σὰν τρελλοὶ. Σεφώνίζουν μ' ἀπόγνωση. Ζητᾶνε βοήθεια...

Ξέρουν ὅλοι πῶς σὲ λίγες στιγμὲς τὸ φῶς τους θὰ σβύσει. Θὰ χαθεῖ γιὰ πάντα. Μαῦρο φριχτὸ σκοτάδι θ' ἀπλωθεῖ στὰ μάτια τους. Ὁ φοβερὸς Κάπα-Θήτα, ὅ,τι λέει τὸ κάνει. Κανένας δὲν μπορεῖ ν' ἀντισταθεῖ στὴν παντοδυναμία του !

Καὶ νὰ ; Ξαφνικὰ ἀπ' τὰ μεγάφωνα τῶν ραδιοφῶνων ἀντηχηθεῖ ἄγρια ἡ φωνὴ τοῦ ἀγνοστοῦ κι' ἀσύλληπτου κακούργου :

— Ἡ ὥρα εἶναι δώδεκα παρὰ τρία λεπτά. Στὶς δώδεκα ἀκριβῶς ἡ Νέα Ὑόρκη θὰ γίνει μιὰ ἀπέραντη πόλη τυφλῶν. Κάπα-Θήτα.

Ἐπακολουθεῖ σιωπὴ μερικῶν δευτερολέπτων.

Ὁ ἀπαίσιος Ἐγκληματίας ἀκούγεται πάλι :

— Ἡ ὥρα εἶναι αὐτὴ τὴ στιγμὴ δώδεκα παρὰ δύο...

Σ' ἐξήντα δευτερόλεπτα προσθέτει :

— Δώδεκα παρὰ ἕνα !

Ὅλοι τώρα ἔχουν μαρμαρώσει ! Μ' ἀνοιγμένα διάπλατα τὰ μάτια κυττάζουν γιὰ τελευταία φορὰ τ' ἀμέτρητα φῶτα τῆς Μεγαλόπολης. Σὲ λίγες στιγμὲς θὰ εἶναι τυφλοὶ !

Τέλος φτάνουν τὰ μεσάνυχτα.

Ἡ φωνὴ τοῦ Κράουζ ἀντηχεῖ θριαμβικτικὰ :

— Δώδεκα ἀχρ...

Ὅμως δὲν τελειώνει τὴ λέξη. Ἡ φωνὴ πνίγεται στὸ λαρυγγί του...

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ! ΘΡΙΑΜΒΟΣ !

Ἡ μεγαλύτερη καινότερία ποὺ ἔχει γίνει
ποτὲ σὲ ἑλληνικὸ Περιοδικό.

ΚΑΘΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

τοῦ θρυλικοῦ «ΓΚΑΟΥΡ—ΤΑΡΖΑΝ»
μπορεῖ νὰ κερδίζει ἀπὸ τὴν ἐργασία του

100.000 ΔΡΑΧΜΕΣ
ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἶναι κάτι ποὺ θὰ συνταράξει
τὰ Ἑλληνόπουλα.

Παρακολουθεῖστε ὅλοι
τὴ μεγάλη καινοτομία μας.

ΟΣΟΙ ΕΧΕΤΕ ΟΡΕΞΗ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ
ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ

ΕΚΑΤΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ

ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ὁχι Διαγωνισμοί. Ὁχι Βραβεῖα.
Μονάχα μὲ τὴ δουλειά σας.
Μὲ τὸν ἰδῶτα τοῦ προσώπου σας.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΣΥΜΠΕΘΕΡΙΑΣΟΥΜΕ

Ο κ. ΝΙΚΟΣ ζητάει

ΚΟΥΜΠΑΡΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΥΜΠΑΡΕΣ,

για να βαφτίσουν το καινούριο καταπληκτικό
τεύχος του

**ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ & ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ**

που σύντομα θα κυκλοφορήσει σε ολοκληρωτή την
'Ελλάδα και στο 'Εξωτερικό.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ

τά παρα κάτω όκτώ γράμματα :

A. A. Δ. E. I. K. P. T.

Είναι τοποθετημένα σε αλφαθητική σειρά. 'Εσείς
άλλαχτε τους θέση Φτιάχτε μ' αυτά έναν όμορ-
φο και πρωτότυπο τίτλο.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

κάθε ΚΟΥΜΠΑΡΟΥ και κάθε ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ
που θα στείλουν σωστή λύση, θα δημισιεύονται
μόνιμα σε όλα τα Τεύχη και σ' όλα τα έκδοσι-
μύρια αντίτυπα που συνολικά θα κυκλοφορήσουν
στην 'Ελλάδα και στο 'Εξωτερικό.

ΟΙ ΚΟΥΜΠΑΡΟΙ ΚΙ' ΟΙ ΚΟΥΜΠΑΡΕΣ

θα δικαιούνται ν' αγοράζουν το τεύχος από τα
Γραφεία μας με έκπτωση

50 %

Γράψτε στη διεύθυνση:

ΝΙΚΟΝ Β. ΡΟΥΤΣΟΝ

'Αγίου Μελετίου 93 β—ΑΘΗΝΑΣ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Αγαπητοί μου φίλοι κι' έχθροί :

Τὰ ὀνόματα ὅσων ἀπὸ σᾶς στείλατε σωστή λύση στὸ αἰνιγμα γιὰ τὸν τίτλο τοῦ Ἀστυνομικοῦ μας Περιοδικοῦ, δὲν θὰ τὰ δημοσιεύω τώρα. Θὰ δημοσιευτοῦν ὅλα μαζί στὸ τέλος. Κι' αὐτὸ γιὰτὶ μόλις γράψω σ' ἐναν ἀναγνώστη πὼς ἡ λύση του ἦταν σωστή, θὰ τὸ πεῖ ἀμέσως στοὺς φίλους του. Ἔτσι τῇ σωστῇ λύσει θὰ τῇ μάθουν κι' ἄλλοι πολλοὶ καὶ πιθανὸν νὰ μοῦ τῇ στείλουν γιὰ δική τους...

Ἄς κάνουν λοιπὸν ὑπομονὴ οἱ ΚΟΥΜΠΑΡΟΙ κι' οἱ ΚΟΥΜΠΑΡΟΥΛΕΣ μου. Ἐγὼ τοὺς ξέρω ποιοὶ εἶναι. Δὲν πρέπει ὁμῶς νὰ τοὺς μάθουν ἄκόμα κι' οἱ ἄλλοι, ὁ Διαγωνισμὸς Συνεχίζεται...

Ἐπίσης: Σωστὲς λύσεις στὸ πρόβλημα ΖΑΛΑΧ - ΚΡΑΟΥΖ, μᾶς ἔστειλαν ἐγκαίρως καὶ οἱ ἐξῆς δύο ἱκόμε :

Λούης Νικολοῦδης, Ἀθῶν. Διάκου 96 Αἰγάλεω. **Δις Ἔφη Διαμοντίδου**, Ζωοδόχου Πηγῆς 124 Ἐνταῦθα.

Καὶ οἱ δύο ἀνωτέρω ἀναγνώστες μας νὰ πάρουν ν' ἀγοράζουν τὸ τεῦχος. Θὰ τοὺς δὲν στέλνω καθε βδομάδα μετ' τὸ ταχυδρομεῖο.

Σωστὲς λύσεις, ἀλλὰ ἐκπρόθεσμες, ἔστειλαν καὶ οἱ πάρα κάτω. Δυστυχῶς ὁμῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν :

Γεωργ. Χατζηναστασίου. Τὸ γράμμα του ἐσωτερικὰ ἔχει ἡμερομηνία 14 Ἰουνίου. Ὅμως ἀπὸ τῇ σφραγιδα ἔξω, φαίνεται

πὼς τὸ Ταχυδρομεῖο τὸ παρέλαβε στίς 17 Ἰουνίου. **Γεωργ. Πατοίκιος**. Τὸ γράμμα του ἔχει ἡμερομηνία 15 Ἰουνίου. Ὅμως ἡ σφραγιδα παραλαβῆς τοῦ Ταχυδρομείου 17. **Θεόδ. Λαδόπουλος**. καὶ **Σαράντος Κανελλάκος**. Τὸ γράμμα τους πολὺ ἐκπρόθεσμο. Τὸ ρίξαν στὸ Ταχυδρομεῖο στίς 21 Ἰουνίου. Ἔτσι τουλάχιστον λέει ἡ σφραγιδα. **Ἐλευθ. Μανράκης**. Πολὺ ἐκπρόθεσμο. Ἡ σφραγιδα τοῦ Ταχυδρομείου λέει 21 Ἰουνίου.

Ὅπως καὶ στὸ προηγούμενο τεῦχος σᾶς εἶπα, μετ' ἐμὴ μου λύπη σταμάτησα νὰ παραλαμ-

βάνω όσα γράμματα μου στέλνετε χωρίς γραμματόσημα...

Όσοι λοιπόν έχουν στείλει τέτοια γράμματα και ζητούν ταυτότητες, δεν θα τις λάβουν ποτέ. Γιατί τὰ γράμματα αυτά δεν έφτασαν στα χέρια μας. Άς μιάς ξαναγράψουν.

Δέν μπορούσε νά γίνει άλλοιώς παιδιά! Όχτω - έννιά μήνες τό Περιοδικό σας πλήρωνε 50 - 100 χιλιάδες δραχμές την ημέρα γι' αυτή τη δουλειά. Ήταν κρίμα κι' άδικο...

Διαβάσατε τό πρώτο τεύχος των νέων Παραμυθιών μου πού εκκλοφόρησε την περασμένη Πέμπτη; Πώς σάς φάνηκε; Πολύ θάθελα νά μάθω τις έντυπώσεις σας.

Όλοι πρέπει νά πάρετε μέρος στ' μεγάλο διαγωνισμό μας γιά τόν τίτλο του συναρπαστικού Άστυνομικού Τεύχους πού θά έκδώσω. Περιμένω νά δώ ποιού θά είναι οι *Κουμπάροι* κι' οι *Κουμπάρες* μου.

Μή ξεχνάτε έπίσης τις δυό μεγάλες *ΑΝΘΟΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ*. Όσοι έχουν όρεξη γιά δουλειά, άς γράψουν κι' άς μου στείλουν πρωτότυπα χριστιανικά και πατριωτικά Παραμύθια. Θά έκδοθούν χωριστά: Ένας τόμος άπό 500 Παραμύθια *Άγιορών*, κι' ένας άλλος τόμος άπό 500 Παραμύθια *Κοριτσιών*.

Η συνεργασία σας, όταν είναι καλή, θά πληρώνεται μέ 100 χιλιάδες δραχμές γιά κάθε Παραμύθι. Τά χρήματα θά σάς τα στέλνω μέ Ταχυδρομική Έπιταγή. Τους άριθμούς και τις

ήμερομηνίες των έπιταγών, θά τους δημοσιεύω στα τεύχη Παραμυθιών.

Στό πρώτο τεύχος των νέων Παραμυθιών μου πού εκκλοφόρησε, μέ τόν τίτλο *Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΙΓΑΝΤΑ*, όσοι ένδιαφερόσαστε γιά συνεργασία θά βρείτε όλες τις σχετικές λεπτομέρειες.

Θά ήταν μεγάλη άχαριστία μου, άν σήμερα, άπ' τη στήλη αυτή, δέν σάς εύχαριστήσω όλους, γιά την άγάπη και την εκτίμηση πού μου δείχνετε, και γιά τη φανατική ύποστήριξη πού κάνετε στο φτωχό, ταπεινό κι' άγαπημένο Περιοδικό σας!

Η κυκλοφορία του *Γκαουρ-Ταρζάν* μέρα μέ τη μέρα άνεβαίνει Κανένα άλλο τεύχος δέν έχει τόσους άναγνώστες. Τόσους θαυμαστές! Σας εύχαριστώ και πάλι μ' όλη μου την καρδιά. Γι' αυτό κι' έγώ ξευυχτάω μέρα και νύχτα Σίβω τό κεφάλι μου σάν... στυμμένη λεμονόκουπα. Πεθαίνω γιά νά γράψω τό τεύχος όσο μπορώ πού καλύτερο:

Γι' αυτό σάς ζητώ μία χάρη: Νά διαβάζετε πότε πότε και κανένα άπ' τὰ τόσα άλλα τεύχη πού βρίσκονται κρεμασμένα στα Περίπτερα και στα Ύποπρακτορεία. Μονάχα έτσι θά κάνετε τη σύγκριση Μονάχα έτσι θά καταλάβετε πόσο κουράζομαι έγώ γιά νά γράψω και νά σάς παρουσιάσω τό δικό μας κοσμοξάκουσμένο άνάγνωσμα...

Τά γράμματα πού μου στέλνουν τα περισσότερα παιδιά, μου φέρνουν, σάν τὰ διακάζω, δά-

κρυα στα μάτια.

Στους φίλους και στις φίλες που μου στέλνουν τέτοια γραμματα, χρωστάω αιώνια ευγνωμοσύνη. Γιατί αὐτοὶ μου δίνουν τὴ δύναμη και τὸ κουράγιο νὰ συνεχίζω τὸ σκληρὸ κι' ἀχάριστο ἔργο μου. Το χριστιανικὸ και πατριωτικὸ ἔργο μου ποὺ δέχεται τόσες φαρμακερὲς σαῖτες !..

Ἀμέτρητα παιδιὰ μου γράφουν: «*Ἀπὸ τότε ποὺ δι-βάζουμε τὸν «Γκαούρ-Ταρζάν» γίνουμε ἄλλοι ἄνθρωποι. Πάψαμε νὰ λέμε ψέμματα, Ἀγαπήσαμε τὴν Πατρίδα μας. Μάθαμε ν' ἀγαπᾶμε και τοὺς φίλους και τοὺς ἐχθροὺς μας. Ζητᾶμε εὐκαιρία νὰ κάνουμε τὸ καλὸ... Καί... και... και...*»

Και τώρα μιὰ ματιά στὰ γράμματα :

Ν. Διαμαντάν. Πολὺ λυπᾶμαι καλὸ μου παιδί ποὺ δὲν φθίνει τὸ τεῦχος μας στὸ χωριὸ σου. Ὅμως τί νὰ κάνω κι' ἐγώ . . . Μαζάρι νὰ μπορούσα νὰ ἔστειλ-να και οὐ σένα δωρεάν... Μὰ δὲν εἶναι δυνατόν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δωρεάν τευχῶν ποὺ στέλνω, χει τώρα τελευταία, μὲ τὴ γε-ϊκὴ κρίση, πολὺ ἀῤῥηθεῖ. Τὸ νῦν Πериодикὸ μας εἶναι πτωχό. Δὲν ἀντέχει. Ἄν εἶχα λεπτὰ ἐγώ, θὰ μοίραζα ὅλα τὰ τεύχη δωρεάν. Ταυτότητα σοῦ στέλνω. *Θ. Ἀσλανίδην.* Ἐπανορθωτικὲς Φυλακικὲς Θεσσαλονίκης Δόκρυσα μὲ τὸ γράμμα σου, παιδί μου. Εἶμαι βεβαίως πῶς δὲν εἶσαι ἐ-σὺ ὁ μοναδικὸς ὑπεύθυνος γιὰ τὴ σημερινή σου κατάντια. Καί πιὸ βέβαιος εἶμαι ἀκόμα, πῶς ὅταν μιὰ μέρα βγῆς ἀπ' τὴ φυ-λακή, θὰ γίνεις ἕνας καλός, τί-

μιος κι' ἄξιος Ἕλληνας. Σοῦ στέλνω δωρεάν ὅλα τὰ τεύχη ποὺ ζητᾷς. *Γ. Δάνδολον.* Γιὰ νὰ μάθεις αὐτὰ ποὺ ζητᾷς πρέπει νὰ διαβάσεις ὅλα τὰ προηγου-μενα τεύχη μας. *Α. Κοτσώνην.* Δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλ-λοτε. Ταυτότητα σοῦ στέλνω. *Δ. Προβελέγγιον.* Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τόσα καλὰ σου λόγια. Ταυτότητα σοῦ ἔστειλα. Δὲν φαντάζεσαι πόσο συγκινήθηκα ὅταν εἶδα νὰ μου στέλνεις και 2 χιλιάδες γιὰ ταχυδρομικά. Ὅχι, παιδί μου. Οὔτε ἐσύ, οὔτε κα-νένας ἄλλος νὰ τὸ ξανακάνει αὐτό. Τὶς ταυτότητες τίς στέλνω δωρεάν. Τὰ ταχυδρομικά ἔξοδα τὰ ἐπιβαρύνεται τὸ Πериодикὸ μας. *Χ. Μητσακίδην.* Πολὺ κα-κογραμμένο τὸ γράμμα σου. Στείλε μου ἄλλο. *Γ. Θωμόπου-λον.* Δὲν βρίσκω λόγια νὰ σ' εὐχαριστήσω γιὰ τὸ ὑπέροχο γράμμα σου. Ταυτότητα σοῦ στέλνω. Ὅσο γιὰ τὸ διαγωνισμό, δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλ-λοτε. *Σ. Κατσουρόν.* Γιὰ τίς ταυτότητες ποὺ ζητᾷς, στείλε μου διευθύνσεις. *Α. Ζαγόραν.* Ἀλεξάνδρεια. Θὰ σοῦ στείλω δωρεάν τὰ τεύχη ποὺ ζητᾷς. *Π. Δάμπρον και Γ. Βασιλείου.* Ἔστειλα τίς δικές σου ταυτότη-τες. Γράψε μου ὀνόματα και δευθύνσεις νὰ στείλω και στὰ μέλη σου. Σοῦ ἔστειλα ἐπίσης και τὸ τεῦχος. *Δ. Τσάκωναν.* Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Δ. Δούκαν.* Σοῦ ἔστειλα τίς ταυτό-τητες γιὰ τὴν ὁμάδα σου. *Γ. Γραμματικόπουλον.* Σοῦ ἔ-στειλα τὴν ταυτότητά σου. *Δ. Μαρκαντόν.* Ἐδῶσα ἐντολή γιὰ σοῦ ἀποσταλοῦν τὰ τεύχη

δωρεάν. Σοῦ ἐπέστρεψα τὶς 3 χιλιάδες πού ἔστειλες γιὰ πληρωμὴ τους. **Κ. Κωνσταντόπουλον.** Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. **Σ. Πανλίδην.** Τὸ ἴδιο κι' ἐσένα. **Σ. Παναγούλιαν.** Δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. **Χ. Χαμαϊδην.** Τὸ γράμμα σου ἦταν ὑπέροχο. Ἀπὸ τὰ καλύτερα πού ἔχω λάβει. Σ' εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Γιὰ τὸ διαγωνισμό δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. **Α. Σιδέρην.** Σοῦ στέλνω τὶς ταυτότητες. **Α. Βουλγαρίδην.** Τὸ ἴδιο. **Κ. Μεσημέρην.** Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. "Ὅσο γιὰ τὸ Διαγωνισμό μὴ στεναχωρεῖσαι. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. **Α. Γουλιέλμον.** Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ σένα. **Ι. Πράπαν.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Σοῦ στέλνω τὴ φωτογραφία μου **Γεώργιον Φασούλα**, καὶ **Αἰτσαν Φασούλα**. Σὰς εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά γιὰ τὰ τόσα καλὰ κι' εὐγενικὰ σας λόγια. "Ὅσο γιὰ τὸν τίτλο τοῦ Ἀστυνομικοῦ Περιωδικοῦ, πέσατε ἔξω. Δὲν εἶναι οὔτε **Δακρυατε**, οὔτε **Δεικράτα**, **Κ. Λυκουρέσην.** Στείλε ὀνόματα καὶ διευθύνσεις τῶν μελῶν τῆς ομάδας σου γιὰ νὰ τοὺς στείλω ταυτότητες. Κονκάρδα σοῦ ἔστειλα. Ἀπορῶ πῶς δὲν τὴν ἔλαβες. "Ὅσο γιὰ Πινακοθήκη δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ, "Ὅσοι στέλνουν χρήματα τοὺς τὶς στέλνουμε ἀμέσως. Γράψε μου περισσότερα. Πότε ἔστειλες χρήματα; **Θ. Παπουτσήν.** Δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. **Χ. Ροκανίδην.** Σοῦ στέλνω τὶς δικές σου ταυτότητες. Στείλε γιὰ τοὺς ἄλλους διευθύνσεις. **Σ. Ἐρωτόπουλον.** Ταυτότητα ἔχεις πάρει.

Γιὰτὶ ξαναζητᾷς καλὸ μου παιδί; Τὸ γράμμα σου δὲν εἶχε γραμματόσημα. Ἦταν ἡ καλὴ ἐποχὴ πού πλῆρωνα τὰ διπλάσια καὶ τὰ παρελθόντα ἀπ' τὸν Ταχυδρόμο. **Κ. Κρητικᾶκην.** Μόνον δυὸ ἀπ' αὐτοὺς πού ζητᾷς ταυτότητες, δὲν ἔχουν. "Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔχετε πάρει. Ἀκόμη κι' ἐσύ, ὁ Ἀρχηγός τους. Τὸ γράμμα σας δὲν εἶχε γραμματόσημα. **Ι. Τσιλβεόγλου.** Στείλε μας ἕνα γράμμα μὲ γραμματόσημα. Αὐτὸ πού ἔστειλες, δὲν τὸ παραλάβαμε. **Ι. Πολοτρίδην.** Τὸ ἴδιο κι' ἐσύ. **Α. Ἀθανασιάδην.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. **Α. Σδρένιον.** Ἀσκληπείον Βούλας. Σοῦ ἔστειλα Πινακοθήκη δωρεάν. **Β. Στεφρηνήν.** Ἀφοῦ σοῦ ἀπαγορεύουν νὰ διαβάζεις τὸ χριστιανικὸ καὶ πατριωτικὸ Περιοδικό μας, δὲν πρέπει νὰ τὸ διαβάζεις. "Ἄν θέλεις νὰ σ' ἀγαπῶ καὶ νὰ σὲ θεωρῶ φίλο μου, πρέπει νὰ ὑπακούσεις στὴ θέληση τῶν γονιῶν σου. **Γ. Καρβελάν.** Δυστυχῶς ὅλοι ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους ζητᾷς ταυτότητες ἔχουν πάρει. Κι' ἐσὺ ἄκόμα, παιδί μου. **Π. Ἀρμένην.** Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. **Κ. Πολίτην.** Σοῦ στέλνω ταυτότητες γιὰ τὴν ὁμάδα σου. **Κ. Δαφνομήλην.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Γιὰ τὸ διαγωνισμό δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. **Π. Κ. Βέγκον.** Ἐλαβὺ τὸ γράμμα σου **Π. Καρακίτσον.** Φαίνεται ἔξυπνο παιδί. Γιὰτὶ γράφεις τέτοια πράγματα; **Ἰ. Κανκᾶν.** Σ' εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Γράφεις πῶς ἀγαπᾷς πῶς πολὺ

ἐμένα ἀπ' τῇ μητέρα σου. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Ποτὲ νὰ μὴ τὸ ξαναπεις. Ἡ Μητέρα γιὰ κάθε παιδί εἶναι ἱερὸ πρόσωπο. Τῆς χρωστᾷ τὴν πῶς μεγάλη ἀγάπη! Δ. *Γεωργουδάκη*. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Ε. *Κακαβογιάννη*. Δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. Γ. *Κάριαν*. Εἰκόνες τοῦ Γκαοὺ ὑπάρχουν μόνο στὴ Πινακοθήκη. Π. *Σταθόπουλον*. Σοῦ στέλνω τὶς ταυτότητες γιὰ τὴν ὁμάδα σου. Μὰ εἶναι δυνατόν, παιδί μου, νὰ εἶμαι ἐγὼ 17 ἐτῶν; Κάποτε βεβαίᾳ ἦμουν. Ὅμως ἀπὸ τότε ἔχουν περάσει καμμιὰ τριανταριά χρόνια. Γ. *Φαρφαρᾶν*. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ὑπέροχο γράμμα σου. Ταυτότητα σοῦ στέλνω. Ν. *Χοβατζηγιάννη*. Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. Γ. *Ρεμοῦνδον*. Ταυτότητες σοῦ στέλνω. Κάθε κονκάρδα μὲ τὰ ἔξοδα ἀποστολῆς στοιχίζει 4.000 δραχμές. Σ. *Κατσούρον*. Στείλε μας ἄλλο γράμμα. Αὐτὸ δὲν εἶχε γραμματόσημα. Ε. *Ντούραν*. Σοῦ στέλνω τὶς ταυτότητες. Σ. *Καλαγερίδην*. Βλαχάδα 88. Αὐτὴ εἶναι ἡ διεύθυνσί σου; Σὲ ρωτᾷ γιατί ἡ κονκάρδα πού σοῦ στείλαμε, μᾶς ἐπεστράφη. Ε. *Χοχλακάκη*. Μᾶς ἐπεστράφη ἡ κονκάρδα πού σοῦ στείλαμε. Π. *Μυριοκεφαλτάκη*. καὶ Ι. *Ἀντωνογιαννάκη*. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ὑπέ-

ροχο γράμμα σου. Γιὰ τὸ διαγωνισμό δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. Κ. *Καφφετζήν*. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τόσα καλὰ σου λόγια. Σὲ ἄλλο διαγωνισμό θὰ πετύχεις. Γ. *Δούκαν*. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Ὅσο γιὰ τὸ διαγωνισμό, δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. Γ. *Σωτηρόπουλον*. Ἐχεις ξαναπάρε, παιδί μου, ταυτότητες. Α. *Πελέκην*. Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ συγχαρητήρια. Ἐλαβα τὴ λύση σου στὸ γαιωνισμό γιὰ τοὺς Κουμπάρους καὶ τὶς Κουμπάρουλες. Η. *Κιούσην*. Σ' εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά γιὰ τὸ ὑπέροχο γράμμα σου. Ἐτσι εἶναι, παιδί μου. Πρέπει νὰ διαβάζει πότε — πότε κανεὶς κι' ἄλλα περιοδικά, γιὰ νὰ κάνει τὴ σύγκριση. Ἐλαβα τὴ λύση σου στὸ Διαγωνισμό τῶν Κοιμπάων. Χ. *Λαγόν*. Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. Ν. *Φωτιάδην*. Δὲν πειράζει. Θὰ πετύχεις ἄλλοτε. Α. *Πελλήνην*. Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τόσα καλὰ σου λόγια. Σ' εὐχαριστῶ καὶ γιὰ τὸ τίμιο ξύλο πού θὰ μοῦ στείλεις γιὰ νὰ μὲ προστατεύει.

Τὰ γράμματά σας, παδιά μου, εἶναι ἀμέτρητα. Θὰ συνεχίσω καὶ στ' ἄλλο τεῦχος.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

Ὁ Κος ΝΙΚΟΣ

ΤΑ ΒΑΦΤΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΙΪΜΟΥΣ

Στήν περιπέτεια τοῦ σημερινοῦ τεύχους πεῦ
κρατᾶτε στὰ χέρια σας, ὑπάρχει καὶ μιὰ σκηνή
μὲ τὸν ὑπότιτλο :

ΤΑ ΒΑΦΤΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΙΪΜΟΥΣ

Διβᾶστε τὴ πολλές φορές. Προσέχτε τὴ.
Φιλοσοφῆστε τὴ...

Ὁ κ. Ροῦτσος ἐπιμένει πῶς δὲν ἔχει γράψει
στὴ ζωὴ του πιδ διασκεδαστικὸ κομματί ἀπ' αὐτὴ
τὴ σκηνή!

« ΓΚΑΟΥΡ - ΤΑΡΖΑΝ »

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΠΙΝΗΣ

Ἀριθμ. τεύχους 38

Τιμὴ τεύχους Δρχ. 2.000

ΑΘΗΝΑΙ : ΟΥΛΙΟΥ 1952

Α Ν Τ Κ Ε Ι

ΣΕ Ο Λ Α Τ Α Ε Λ Λ Η Ν Ο Π Ο Υ Λ Α

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ :

Γιὰ τὴ σύνταξη : **ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ**

Ὁδὸς Ἀγίου Μελετίου 93 β.

Γιὰ τὴν ἐκτύπωση: **ΛΕΩΝ Α. ΚΑΪΤΑΤΖΗΣ** Ἀναξαγόρα 20

Προσωρινὰ Γραφεῖα :

Τυπογραφεῖο ΚΑΪΤΑΤΖΗ - Ἀναξαγόρα 20 - ΑΘΗΝΑΙ

(Πίσω ἀπ' τὴ Δημαρχία)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Γιὰ ἕνα χρόνο Δρχ. 130.000.

Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Δολλάρια 12.

Γιὰ ὄσους ἀνήκουν σὲ Ὅμαδες Γκαουρικῶν
ἢ Ταρζανικῶν, Δρχ 84.500, ἢ Δολλάρια 8.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΡΕΚΟΣ

ὉΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 31 - Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣΥΝΗΣ ΓΙΟΧΑΝΑ

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2.000